

Izhaja ob 4. zjutraj.

Stane mesečno Din 25.—, za ino-
semstvom Din 40.— neobvezno.

Oglas po tarifu.

Uredništvo:
Ljubljana, Kraljeva ulica št. 5/L
Telefon št. 2072 in 2804, ponoči tudi
št. 2034.

Rokopisi se ne vračajo.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravišтво: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 54. — Telefon št. 2036.

Upravni oddelki: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 4. — Telefon št. 2498

Podružnici: Maribor, Aleksandrova
št. 13 — Celje, Aleksandrova cesta

Račun pri poštnem ček. zavezu: Ljubljana
št. 11.843 — Praha číslo 78.180.
Wien, Nr. 105.241.

Marinkovičeva misija ni uspela

KDK ne more v maskirano Vukičevičevo vlado

Včerašnja pogajanja dr. Marinkoviča s parlamentarnimi klubi. — Radikali se niso mogli odločiti. — Klub KDK soglasno odklonil sodelovanje. — Marinković vrne dani mandat. — Situacija zopet na mrtvi točki

Beograd, 21. februarja, i. Kakor vse kaže, je misija g. dr. Marinkoviča trajala le 24 ur in je že končana. Kmečko-demokratska koalicija je po temeljitih posvetovanjih o razgovoru obeh predsednikov z mandatarnimi krono odklonila sodelovanje v koncentracijski vladi pod Marinkovičevim vodstvom. G. dr. Marinković velja za enega najbolj inteligentnih srbskih politikov. Zato so mnogi pričakovali, da bo kot mandatarni krona stopil pred stranko s točnim programom, izdelanim na podlagi spoznanj, ki so jih nudili dogodki zadnjega časa vsakemu prevladarju politiku in na temelju prepričanja da po sedanjih potih državna politika ne more naprej.

G. dr. Marinković je ta pričakovanja razočaral. Morda je temu kriva njegova bolezen, ki mu fizično onemogoča, da bi se aktivno udeleževal kot šef vlade z velikimi nalogami. Bodi temu kakorkoli, točno je, da g. dr. Marinković predsednikoma KDK ni predložil nobenega programa. Še več. Glede velikih problemov, ki so se označevali kot glavni razlog, da se skuša dobiti koncentracijska vlada, je deloma pokazal popoln neinteres, deloma pa jih je označil za neaktualne. Posebno je mučno vplivalo, ko je g. dr. Marinković Svetozarju Pribičeviću in Stjepanu Radiću izjavil, da mu o velikem posojilu v Angliji in Ameriki ni ničesar znanega, kar je izzvalo seveda tem večje začudenje, ker je bil g. dr. Marinković dosedaj zunanji minister in je kot tak moral poznati podrobnosti velike akcije za posojilo, o kateri je vlada sama trdila, da je že uspešno završena. Njegova izjava pomenja zato naravnost uničujoč demant tozadevnega vladnega komuniciranja.

O programskih zahtevah KDK se je pokazal g. dr. Marinković jako površno informiranega in sta oba predsednika KDK dobila vtis, da je težko z njim o njih razpravljati.

Konferenca z g. dr. Marinkovićem pa je pokazala še nekaj drugega. G. Radić in Pribičević sta prišla pred razgovorom do prepričanja, da se skuša za Marinkovičevu osebo skriti g. Velja Vukičević. Radikali bi bili namreč pristali na Marinkovičevu koncentracijsko vlado le, ako bi dobili tudi notranje ministrstvo, ki bi ga naj zasedel Velja Vukičević. Ker g. dr. Marinković zaradi bolezni zaenkrat sploh ne bi mogel aktivno sodelovati v vladi, temveč odhajal na večmesečno zdravljenje v inozemstvo, bi od nje sestavljeno vlado dejansko vodil g. Vukičević, ki bi bil po činu najstarejši minister. Z drugimi besedami dr. Marinkovičeva vlada bi bila Marinkovičeva le po imenu, dejansko pa Vukičevičeva.

Kakor si dr. Marinković in radikali zamišljajo vlogo KDK v taki koncentracijski vladi, je razvidno tudi iz tega, da je dr. Marinković označil zahteve KDK, naj se ji prepusti finančno ministrstvo — ali pa eno izmed ostalih dveh velikih ministrstev, zunanje, odnosno notranje, zanj nesprejemljive, češ da morajo to dobiti demokrati odnosno radikali. S tem je zopet enkrat potrjen hegemonistični princip, da zunanje politike, državne blaginje in državne politične ne dajo Srbiji iz rok in kvečjemu dopuščajo, da se eden izmed teh resorsov upravlja direktno pod njihovim neposrednim nadzorstvom, kakor je bil to slučaj, ko je Velja Vukičević predlagal dr. Marinkoviča za notranjega ministra.

Posebno interesantno je bilo danes tudi opazovati razpravo v radikalskem klubu, ki je povodoma Radičevega mandata zavzel priprilnično stališče, da ministrski predsednik ne more biti iz druge stranke, kakor iz radikalne. Intimne zveze dr. Marinkoviča z radikali so znane in ni izključeno, da bi radikali glede na njegovo osebo radi suspendirali svoje zgoraj omenjeno načelno stališče. Ves dan so debatirali sem in tja. Končne odločitve jih je rešil odgovor KDK, ki je presekala situacijo.

Odgovor KDK je oster in upravičeno kritičen nestvarno postopanje g. dr. Marinkoviča. Poleg tega je pa za vse bodoče dogodke velepomembno, na kako manifestanten način povdarja nekatere najvažnejše minimalne zahteve KDK, ki ne veljajo samo namram dr. Marinkoviča, temveč tvorijo neizpremenljivo osnovo pogajanj za vsakega bodočega mandatarnika, ki bi vabil KDK v vlado. KDK ne veže svoje borbe za enakopravnost in ozdravljenje naših razmer z nobenim ministrskim portfeljem in nobenim položajem v vladi ter je čvrsto odločena sodelovati le tam in takrat, kadar in kjer bo podano jamstvo

Beograd, 21. februarja, p. Po dosedanjih neuspehih, da se sestavi koncentracijska vlada, je politična javnost tudi koncentracijski mandat dr. Marinkoviča sprejela z veliko skepsjo. Zlasti ker so radikali že sinoči opozarjali, da je še vedno v veljavi sklep njihovega kluba, po katerem morejo radikali samo v takoli vlado, v kateri bo vodstvo v njihovih rokah.

Prve Marinkovičeve konference

G. dr. Marinković je takoj danes zjutraj prišel z delom. Ker sam zaradi bolezni še vedno ne more iz sobe, je obvestil pisмено vse šefe parlamentarnih skupin o svojem mandatu in jih naprosil, da ga posetijo na njegovem stanovanju in mu sporoče svoje stališče.

Prvi se je odzval pozivu g. Vukičević, ki je ostal pri dr. Marinkoviću dobre pol ure. G. Vukičević je vzel ponudbo za vstop v vlado na znanje in izjavil, da bo o tem poročal poslanskemu klubu, da ta zavzame svoje stališče.

Za g. Vukičevićem sta obiskala doktor Marinkoviča oba voditelja KDK ki sta ostala pri njem od 10. do pol 12. V imenu KDK sta načeloma pristala na sodelovanje v Marinkovičevi koncentracijski vladi, vendar pa sta definitivno odklonila pridržala klubovi seji. Sklicano za 5. uro popoldne. Obenem sta sporočila tudi glavne pogoje, pod katerimi bi bila KDK pripravljena sodelovati. Gospod dr. Marinković je vzel te pogoje na znanje, pristavil pa je da gre zaenkrat samo za načelno vprašanje sodelovanja in da bodo o pogojih razpravljali še pozneje.

Obračunavanje med radikali

Velja Vukičević je odšel od dr. Marinkoviča v Narodno skupščino, kjer so bili v svojih klubskih prostorih zbrani že skoro vsi radikalni poslanci. Ob 11. je g. Vukičević otvoril klubovo sejo, ki je trajala do 13. in je bila zelo viharna. G. Vukičević in dr. Perić sta poročala o zadnjih dogodkih in o momentani situaciji nato pa se je razvila nervozna debata katere so se udeležili zlasti nasprotniki g. Vukičevića ki so njeza in Perića ostro napadali. Češ da sta onadva zakrivila, da so radikali izgnili situacijo iz rok. Pozornost je vzbudil zlasti nastop dr. Sršića ki je tudi obračunaval s taktiko g. Vukičevića. Situacija je bila tako nelasna in napeta, da so vsi sozlasno in z veseljem sprejeli predlog, naj se seja prekine in sklenanje o ponudbi dr. Marinkoviča odloži na popoldne.

Posvetovanje KDK

Tudi Radić in Pribičević sta odšla od dr. Marinkoviča naravnost v poslanski klub KDK kjer se je vršila nato kratka konferenca, na kateri sta oba voditelja poročala o svojem razgovoru z dr. Marinkovićem. Po tej konferenci je bila sklicana seja kluba za ob 5. popoldne. Na vprašanje novinarjev sta gg. Radić in Vukičević izjavila, da so se vršili razgovori z dr. Marinkovićem v prijeteljskem tonu in da so se medsebojno obvestili o svojih stališčih. Na vprašanje, kaj sodita o uspehu Marinkovičevega mandata, sta izjavila da je vse odvisno od radikalov in dr. Marinkovičevega samega.

Pristanek muslimanov

Opoldne je posetil dr. Marinkoviča tudi dr. Spaho, podpredsednik JMO. Njun sestanek ni trajal dolgo. Na povratku je dr. Spaho na vprašanje novinarjev, ali

za resnično izpremembo celokupnega režima v državi. To je klub KDK v svojem zaključku znova odkrito in pošteno povedal vsem in vsakomur.

Kako se bodo sedaj po donesrečeni dr. Marinkovičevi misli razmere razvijale, se v trenutku še ne more predvideti. Mnogi mislijo, da se bo situacija zopet vrnila na Vukičevića. Na drugi strani pa se to zopet odločno zanika. Karkoli na se bo ustvarilo, brez sodelovanja KDK bo vsaka vlada predstavljala le provizorij.

Z veliko napetostjo se pričakuje v političnih krogih, komu bo kralj jutri poveril mandat. S tem v zvezi se je mnogo komentiralo delstvo, da je bil nocoj sprejet v daljši avdienci tudi bivši predsednik Narodne skupščine g. Marko Tričković, ki ga je kakor znano g. Velja Vukičević pri volitvah zrušil.

sta se z g. Marinkovićem sporazumela, izjavil: »Naravno, da sva se.«

»Ali greste v vlado?«

»To se razume.«

»Bomo še danes dobili novo vlado?«

»Mislim, da danes še ne bo nič, ker bo treba počakati na odločitev radikal-skega kluba.«

Nervoznost in napetost v parlamentarnih klubih

Ze dopoldanski razvoj dogodkov ni pušal mnogo upanja na uspeh Marinkovičeve misije. Z največjo nervoznostjo je zato vsa politična javnost pričakovala rezultate popoldanskih posvetovanj poedinih poslanskih klubov. V vseh klubih je vladalo ves dan živahno posvetovanje in konferiranje. Radikal-ski in demokratski klub sta bila skoraj v permanentni in sta z največjo napetostjo pričakovala poročila svojih šefov.

G. Vukičević je tekom popoldneva ponovno posetil dr. Marinkoviča in imel z njim dolgotrajno konferenco. Od dr. Marinkoviča je odšel naravnost v dvor, kjer je ostal nad eno uro, nato pa je šele okrog 6. ure prišel v radikalski klub, kjer bi se imela nadaljevati dopoldanska seja.

„Novi momenti“

Ia splošno presenečenje poslancev pa je g. Vukičević izjavil, da je seja odgojena za jutri popoldne ob 11., češ, da lahko nastopijo v situaciji novi momenti, ki bodo položaj temeljito izpremenili.

Med poslanci je izzvala ta izjava g. Vukičevića največje presenečenje, toda g. Vukičević je odklonil vsak odgovor in je takoj odšel v vladno predsedstvo, kjer sta ga že pričakovala dr. Korošec in dr. Spaho, pozneje pa je dospel tja tudi bivši demokratski minister dr. Mijović.

Odklonilno stališče KDK

Kmalu zatem je postalo jasno, kaj je mislil g. Vukičević pod »novimi momenti«. Ob 5. popoldne se je namreč sestel poslanski klub KDK, da zavzame svoje stališče glede ponudbe dr. Marinkoviča za sodelovanje v njegovi vladi. Proti vsemu pričakovanju je poslanski klub KDK ponudbo dr. Marinkoviča po vsestranski razpravi soglasno odklonil in utemeljil svoj sklep v posebnem pismu, ki ga je nato zvečer ob 7.30 izročil g. Pavle Radić dr. Marinkoviću.

Pismo točno navaja razloge, zakaj KDK ne more stopiti v koncentracijsko vlado g. Marinkoviča in obenem jasno precizira zahteve, ki jih bo KDK stavila vsaki vladi. G. Pavle Radić se je tudi iz svojega razgovora z dr. Marinkovićem prepričal, da sta dobila gg. St. Radić in Pribičević točne impresije o namerah in o stališču g. Marinkoviča in da so zato sklepi kluba bazirani na pravih premisah. Šele nato je izročil dr. Marinkoviću odklonilni odgovor kluba KDK, potem pa se ob 20. vrnil v Narodno skupščino. (Pismo KDK objavljamo na drugem mestu; glede motivov, ki so bili merodajni za sklepe kluba, pa opozarjamo na brojavko, ki jo objavljamo na uvodnem mestu. Op. ur.)

Radić o odklonitvi

Vest o odklonitvi KDK se je bliskovito razširila v vseh političnih krogih in je vzbudila največjo senzacijo. V vseh krogih pa je napravila globok vtis, ker je KDK s tem znova podčrtala svojo neomajno voljo, da sodeluje samo v taki vladi, ki pomeni stvarno izboljšanje sedanjega položaja. Ko je g. Radić ob pol 9. zapuščal Narodno skupščino, so ga obkolili novinarji in ga spraševali, kako se bo po njegovi sodbi razvijala situacija. G. Radić jim je nato podal sledečo izjavo:

»Mogoče je, da bo sedaj zopet prišel na krmljo g. Vukičević. Ne vem, kaj bo. Radikali hočejo imeti vse, drugi pa ne bi dobili ničesar. Koncentracijska vlada mora biti najboljša vlada. G. Marinković pa bi hotel, da ostane podrejena Vukičeviću in da tako ostane vse pri starem. Škoda je, da on tega ne vidi. Partizanstva v koncentraciji ne sme biti. Na našo zahtevo, da dobi KDK enega izmed važnejših resorsov, nam je dr. Marinković odgovoril samo to, da ostane notranje ministrstvo radikalom, zunanje si obdrže demokrati. fin. ministrstva pa radikali sploh ne dajo iz rok. Faktični predsednik vlade bi bil Vukičević, ker mora dr. Marinković odpotovati v inozemstvo. Jaz

sem dr. Marinkoviča na to še posebej opozoril, toda zdi se, da je popolnoma pod vplivom Vukičevića. Jaz odpotujem jutri zvečer v Zagreb.«

Hegemonisti zopet upajo

G. Vukičević je medtem skoraj do 9. ure konferiral v vladnem predsedstvu z dr. Korošcem, dr. Spahom in dr. Mijovićem, ki je posetil g. Vukičevića po izrecnem naročilu g. Davidoviča. Ko je malo pred 9. uro odhajal iz predsedstva in so ga novinarji vprašali, ali mu je znan sklep kluba KDK, je gospod Vukičević izjavil:

»Da. Sedaj se vidi, da oni ne gredo samo z menoj, ampak tudi z Marinkovićem ne. Oni postavljajo nekake točke, kakor Wilson ali pa boljše.«

Kmalu za njim je odšel iz vladnega predsedstva tudi dr. Mijović ki je na vprašanje novinarjev, kaj sodi o situaciji, izjavil: »Dr. Marinković bo moral vrniti mandat. Verjetno je, da bo sedaj obnovljena bivša koalicija, na katero sta se sporazumela minuli petek gg. Davidović in Vukičević. Ne verjamem, da bi se poskušala kombinacija s kako izvenparlamentarno osebo.«

Zakaj KDK ne more sodelovati

Odklonilno pismo kluba KDK. — Marinkoviča naj bi zastopal Vukičević. — Garancijske zahteve KDK za izvedbo programa

Beograd, 21. februarja p. Pismo, ki ga je nocoj g. Pavle Radić izročil g. Marinkoviću in v katerem KDK odklanja sodelovanje v Marinkovičevi koncentracijski vladi, se glasi:

»Poslanski klub KDK je na svoji današnji seji po poročilu obeh svojih predsednikov o njunem poldrugournem razgovoru z mandatarnim krono g. dr. Marinkovićem ugotovil sledeča dejstva:

1. G. dr. Marinković je zaradi bolezni že več kakor mesec dni onemogočen, da se udeležuje javnega in parlamentarnega življenja in da spremlja razvoj vladne krize in mu zato ni znano zakaj, čemu in kako je KDK pobijala novi davčni zakon. Zato tudi ko sta mu gg. Radić in Pribičević obrazložila stališče KDK in stavila zahtevo glede revizije tega zakona, ni mogel ničesar drugega kakor to, da on osebno ni proti taki reviziji, da pa se lahko izvede šele po njegovem povratku iz inozemstva, kamor se namerava podati v svrhu zdravljenja.

2. Izjava dr. Marinkoviča, da mu o sklenitvi velikega inozemskega posojila ni absolutno nič znanega, onemogoča predsedstvu KDK vsakršna stvarna razmotrivanja o tem naivnejšem predmetu bodočega skupnega dela v vladi in parlamentu. Na tem ne more ničesar spremeniti naknadna izjava dr. Marinkoviča, da ima glede tega posojila popolnoma svobodne roke.

3. Očividno je samo bolezen dr. Marinkoviča vzrok, da mu ni znan delovni program KDK, to je onih 19 točk, ki jih je g. Radić predložil g. Vukičeviću že dne 26. januarja 1928 in katere je tekom te krize predložil tudi dr. Periću in ki so jih v celoti objavili vsi naši listi. S tem je onemogočen vsak stvaren razgovor o vseh onih zahtevah ki bi se morale brezpogojno izvršiti. Če bi prešla KDK iz opozicije v koncentracijsko vlado Oba predsednika sta sicer izjavila, da imata toliko zaupanja v državniško sposobnost in uvidenost dr. Marinkoviča, da lahko gojita nado, da bi bilo mogoče program v skupnem delu izvesti, vendar pa zamore to le deloma popraviti trenutno stanje.

4.) Oba naša predsednika sta dobila globoko prepričanje, da je dr. Marinković ravno tako odvisen od g. Vukičevića, kakor je bil dr. Perić kot mandatarni za koncentracijsko vlado, kar zlasti potrjuje izjava dr. Marinkoviča, da nikakor ne more sprejeti in izvesti odločne zahteve KDK, da ji v koncentracijski vladi pripade finančno ministrstvo, ker že naprej ve, da bi mu radikalski klub spriču take zahteve odklonil svojo podporo, glede ostalih važnejših ministrstev (notranje in zunanje), pa je izjavil, da obdrže prvo radikali, drugo pa demokrati zase. Popolno nemoč dr. Marinkoviča napram g. Vukičeviću pa je pokazala njegova izjava, da ga bo za časa njegove odsotnosti v inozemstvu zastopal g. Vukičević, tako da bo faktični predsednik vlade zopet g. Vukičević, kar znači, da to ne bi bila koncentracijska vlada dr. Marinkoviča, marveč vlada g. Vukičevića.

5. Z ozirom na to, da bo dr. Marinković glasom lastne izjave takoli, ko sestavi vlado, v svrhu zdravljenja odšel za dalj časa v inozemstvo, je očitno, da bi bila to stara Vukičevićeva vlada, ker bi bil g. Vukičević kot notranji minister zopet faktični šef te vlade.

Večerne avdijence

Nocoj je bil kasno zvečer na dvoru minister Grga Angjelinović. Za njim pa Velja Vukičević, čigar avdijenca je trajala od pol 10. do 11. zvečer. Odhajajoč z dvora je Velja Vukičević na vprašanje novinarjev, ali je dobil mandat, odgovoril: »Kakšen mandat? Mandat še ni vrnjen.«

Novinarji so vprašali, ali bo nocoj še kaka avdijenca. Velja Vukičević je odgovoril: »Vidite kasno je že, 11. je ura, gotovo ne bo nihče več pozvan.«

Marinković vrne mandat danes

Pozno ponoči je izvedel vaš poročalec, da je dr. Angjelinović na svoji nocojšnji avdienci sporočil v imenu dr. Marinkoviča vladarju, da je ostala njegova misija brezuspešna. Ker pa dr. Marinković zaradi bolezni osebno ne more v avdijenco, bo formalno vrnil vladarju mandat jutri dopoldne po skupščinskem predsedniku dr. Periću, po katerem ga je tudi prejel.

6. G. dr. Marinković je odločno odklonil naš utemeljen predlog, da se državni proračun za leto 1928-29 popravi in predela, dočim glede našega predloga, da se nujno reši dalmatinsko agrarno vprašanje, sploh ni zavzel nikakega stališča.

7. Iz vsega tega je razvidno, da KDK ni mogla niti pokreniti onih velikih vprašanj, brez katerih rešitve KDK ne more sodelovati v nobeni vladi. Ta vprašanja so:

Brezpogojna sistematična in z zakonom zagotovljena depolitizacija celokupne državne uprave.

Široke samouprave v tako velikih oblasteh, da bi mogle svojo samoupravo popolnoma finansirati.

Sistematična povzdiga celokupnega gospodarstva, pospeševanje poljedelstva v vsej državi, tako da bi postala naša trgovska bilanca v najkrajšem času zopet aktivna.

Vsi ti razlogi sami so dovoljni, da klub KDK tako koncentracijsko vlado s polno pravico smatra za nadaljevanje bivše Vukičevićeve vlade. Zato takšni koncentracijski vladi klub KDK ne more nuditi svoje podpore.

Sprememba zakona o prometnem oseboju

Zahteve UJNZB

Beograd, 21. febr. i. V prometnem ministrstvu se izdeluje uredba za izpremembo zakona o prometnem oseboju. Prometno ministrstvo je pozvalo tudi združenje jugoslovenskih nacionalnih železničarjev in brodarjev, naj izreče o načrtu te uredbe svoje mnenje. Na svoji plenarni seji je združenje z ozirom na to povabilo izdelalo svoje predloge, ki se v glavnem gibljejo po naslednjih smernicah: »Združenje vztraja na tem, naj se zakonito uveljavi princip stvarnega strokovnega tekmovanja, tako da bi bila vsakemu uslužbencu dana možnost z ozirom na pomen in važnost svojega dela, ki mu je poverjeno, doseči odgovarjajočo zaposlitev, položaj in prejemke. Za vsako stroko je treba predpisati potrebno šolsko kvalifikacijo, toda tako, da sama šolska kvalifikacija ne omejuje uslužbencev v napredovanju in v dosegi onih položajev, ki jih po svojih strokovnih sposobnostih zaslužijo. Danes je ogromno število uslužbencev v prometni službi, ki so jim po strokovni sposobnosti poverjena odgovornosti polna mesta, vendar pa nimajo tudi odgovarjajoče plače in beneficij, ker je pravica napredovanja omejena na gotove šolske kvalifikacije in kategorije. V tem ozirom je po dosedanjem zakonu zastavljeno zlasti oseboje III. uradniške kategorije in ostalo nižje oseboje, čeprav tvorijo 90 odst. celokupnega prometnega oseboja in dejansko vrše ekspektivno prometno službo. Združenje smatra, da bo sedanjí zakon dovedel do čimdalje težjih posledic, tako za oseboje, kakor tudi za prometno službo, ako se ne sprejmejo zgoraj obrazložena načela.«

Odslek uradnikov II. kategorije UJNZB v Ljubljani sklicuje v četrtek dne 23. t. m. ob 19.30 v steklenem salonu kolodvorske restavracije sestanek uradnikov II. kategorije. Na dnevnem redu je poročilo zlasti stopstva o storjenih korakih v vprašanju napredovanja in predlogi ter sklepi za bodoče delo. Vse cenjene tovaršije najljubše naprosmo, da se tega sestanka sigurno udeležijo.

Po vsej Sloveniji gre glas, le „Domovina“ je za nas!

Naši kraji in ljudje

Dr. Ivan Lovrenčič
50-letnik

Danes preteče 50 let, odkar se je rodil na samotni kmetiji v Oplenici pri vasi Zamostec, občina Sodražica, dr. Ivan Lovrenčič, odvetnik in dolgoletni predsednik Slovenskega lovskega društva.

Lepi domači kraji, posebno pa velike hote ribiške doline so mu že v zgodnji mladosti šepetale prijetne bajke, kar je bilo povod, da je v deških letih prijel za pero in napisal marsikakšno prijetno povestico za »Vrtec«, »Rodoljub« itd. Kot tak se je udeleževal tudi v »Zadrugi«, v družbi naših slovenskih literatov župančiča, Ketteja, Murma itd.

Ker je bil njegov oče strasten lovec in je imel tudi Ivan priliko loviti že kot dijak, je vstopil zgodaj v zeleno dobrotvornost, kateri je posvetil v kasnejši dobi vso svojo pozornost in dosegel prav lepe uspehe, naj se bo na sportno lovskem, kakor tudi na lovsko gospodarskem polju.

Mnogo je pripomogel, da je prišla nekdanja stara kranjska lovsko organizacija, v kateri je bila po večini zastopana nemška gospoda, v slovenske roke in je bil tudi soustanovnik Slovenskega lovskega društva, ki ga je že v letu 1910 izvolilo za svojega predsednika.

Kot dober govornik in lovski pisatelj je našel celo zelo spretni slovenski lovski organizaciji, katere člani mu v veliki meri dolgujejo zahvalo, da se je slovensko lovstvo dvignilo na tako visoko stopnjo, da prednjači vsemu lovstvu naše države ter prav nič ne zaostaja za organiziranim lovstvom drugih evropskih držav. Vsem čestitkam ljubljane g. dr. Lovrenčiča se pridružujemo tudi mi z željo: Še na mnoga leta!

Gorenjska pisma

Kako se smučarstvo na Gorenjskem razvija v ljudski sport.

Smučarstvo se posebno na Gorenjskem razvija v pravi ljudski sport. Iz mnogih pisem, ki jih prejmemo iz raznih krajev, lahko sklepamo, da se naše preprosto ljudstvo bolj in bolj loteva zimskega razvedrila v prosti naravi ter si krepi zdravje in vedri dušo. Prej ob strani stoječi, ki jim zmoderen napredek noče hitro v možgane, se sami pripravljajo, da jih mladina ne prehititi, daš jih je v resnici že pustila za seboj. Veselje je gladiati v posameznih gorenjskih vaseh vrvenje mladine zlasti v jutranjih urah, ko se pomikajo cele čete zdravja žarečih otrok proti šoli — vse na »dikah«. Zvečer pa vežbajo še oni, ki jih čez dan zadržuje delo. Namesto nedeljskega popivanja se združujejo kmečki fantje na prostem polju in prireja lovske tekme. Vaško življenje na Gorenjskem dobiva povsem drugo nedeljsko lice.

Dostoj, žal, letošnja zima ni bila preveč naklonjena, sedaj pa je na Gorenjskem izobesen sneg in vse hiti, da ne zamudi veselja v prosti naravi. Zelo značilni za razvoj smučarstva kot ljudskega sporta sta bili v nedeljo naslednje dve tekmi:

Sokol v Mojstrani je priredil smučsko tekmo za članstvo in naraščaj. Tekma se je končala z zelo ugodnim rezultatom. Proga za članstvo je bila dolga 12 km. Kot prvi je izšel br. Miha Klančnik, ki je dosegel na cilj v času 1:54, drugi za njim pa Danile Mandel v 1:33. Tekme se je udeležilo 7 članov. Izven konkurence se je udeležilo 13 smučarjev, med njimi tudi vojak-

gradičarji. Prvak izven konkurence, podnarednik Ivan Damjanovič, je prevozil progo v 1:45. Naravnost presenetljiva je bila tekma naraščaja. Progo 4 in pol km so prevozili v 30 minutah. Snježne razmere za smuko so bile izborne. Pričakovalo se je, da se bodo sosednja bratska društva udeležila tekme izven konkurence, toda zaenkrat, žal, ni bil odziva. Želeli pa je, da se sedanje dobre snežne razmere za smuko se izkoristijo. Organizirala naj bi se župna ali vsaj okrožna smučarska tekma. Članstvo v Mojstrani je na razpolago z vsemi svojimi močmi.

Drugo pismo, ki smo ga prejeli iz Tržiča, se glasi: Smučarska tekma z zeleniškega sedla do cerkva sv. Ane je v nedeljo privabila 20 mladih tekmovalcev in veliko število gledalcev. Dan je bil zelo lep, smuka pa dosti slaba, mestoma prav ledena, tako da je bila tekma prav težavna. Kot prvi je prišel na cilj g. Rupert Suk iz Tržiča, in sicer v času 12 min in 6 in pol sek. Temu je bil tik za petami g. Joško Zaleter in še Avgust Primožič ml., ki sta bila samo par sekund narazen. Tekmo je vodil član Jugosl. sport. saveza g. Tavčar in se je izvršila v najlepšem redu in na splošno zadovoljstvo. Po tekmi so se v šoli pri Sv. Ani razdelila priznanja in častno darilo tržiške občine. V šolski sobi se je nabralo mnogo občinstva, ki je z največjim zanimanjem sledilo objavi tekmovalnih časov in zmagovalce pozdravilo z živahnim ploskanjem. V imenu tržiške mestne občine je izročil častno darilo, bronastega smučarja, zmagovalcu Suku g. ravnatelj Lajovic, ki se je vsem udeležencem v imenu občine iskreno zahvalil za udeležbo in propagando naših prelepih krajev.

Kar se je pri tej tekmi splošno obsojalo, je dejstvo čudnega postopanja graščinske uprave, ki sistematično preprečuje poset Zelenice in Begunjske. Tu bodo morali SPD, občina lovsko društvo in vsi pokli-

cani faktorji skupno nastopiti za naše stare pravice, da je dostop na vse naše planine svoboden, da so one naša skupna posest in da jih smemo posečati po svojih milih volji. Vendar tudi to ni spravilo tekmovalcev v slabo voljo. Po razdelitvi se je pri Ankeletu razvila animirana zabava, dokler ni prišel čas odhoda na vlak. Odkar ima Tržič krasno avtobusno zvezo med Ankeletom in kolodvorom, prihaja v naše kraje še enkrat več ljudi, kajti ena ura hoda se takole po nedejski turi presneto na zobe prijemlje. Tako pa smo v petih minutah na kolodvoru in stvar je v najlepšem redu. Vrlim smučarjem, med katerimi je bil celo zastopnik Zagrebčanov, pa želimo še veliko snega in dobro smuko!

Pustna nedelja je letoš posebno na tržiške planine zvalila mnogo obiskovalcev. Na Kofcah je bilo mnogo gostov, ki so imeli krasen dan in največje zadoščenje. Kofski oskrbnik Ivan si je izbral družbo Marjijo Megličevico iz Doline in jo pripeljal v svoje kraljestvo, držeč se načela, da človeku ni dobro samemu biti. Želimo mu vso srečo!

Občni zbor Državne krajevnega zaščite dece in mladine v Celju

V četrtek 16. t. m. se je vršil občni zbor Državne krajevnega zaščite dece in mladine v Celju, ki stopa v 21 leto svojega obstoja in delovanja. Občni zbor je otvoril predsednik g. Joško Bizjak iz tajniškega poročila, ki ga je podal g. Janko Kramer, posnemamo, da se je delokrog društva v preteklem poslovnem letu precej skrčil, ker je država izostala s svojo občajno podporo. Znatne podpore pa so darovale: celjska mestna in okoliška občina, ljudska posojilnica, Celjska posojilnica, Južno-štajer-

Kostimirani malčki na nedeljski prireditvi »Atene«

Z otroške pustne zabave »Atene«

(Glej na 6. strani.)

aka hranilnica, Mestna hranilnica, Hranilnica »Lasten dom« in okrajna zasp. Blagajniško poročilo je podala šolska upravitelja gđ. Ivanka Zupančičeva. Iz njega je bilo razvidno, da je društvo vršilo obsežno karitativno delo. Tako je n. pr. ob priliki božičnice razdelilo med revne šolarje celjskih osnovnih šol 21.000 Din. Po referatu revizorja računov računskega svetnika g. Kalana, ki je izjavil, da je našel blagajniške knjige v najlepšem redu, je bil podeljen blagajničarka soglasno absolutni s pohvalo.

Pri volitvah je bil izvoljen naslednji odbor: predsednik šolski upravitelj g. Joško Bizjak, podpredsednica ga. Ela Kalanova, tajnik učitelj g. Janko Kramer, blagajničarka šolska upravitelja gđ. Ivanka Zupančičeva, odborniki: ga. Logarjeva, g. Riko Pestevšek, g. Josip Jagodič, namestnica ga. Filipičeva; preglednika računov računskih svetnik Kalan in šolski upravitelj Fran Voglar.

O rasah v Jugoslaviji

V petek zvečer je v balkonski dvorani univerze predaval g. dr. Božo Škerlj o rasah v Jugoslaviji s posebnim ozirom na dinarsko raso. Predavanje, prirejeno pod okriljem Geografskega društva, je bilo nadaljevanje prvega splošnega predavanja o vprašanju ras, ki je o njem naš list že poročal.

V tridseturnih izvajanjih se je mladi znanstvenik dotaknil vseh poglavitnejših problemov, ki jih rešuje antropologija na ozemlju naše države. Čeprav se posamezni antropologi sami razhajajo glede števila in razdelitve ras, vendar meni predavatelj, da lahko govorimo o petih rasnih tipih, ki se pojavljajo pri nas. Kakor vsa Evropa, smo tudi mi rasno močno izpremešani. Tako so pri nas zastopane nordijska, mediteranska, alpinska, dinarska in orientalska rasa; krizanje pa je tako izpremešalo posamezne znake, da je kal malo čistih predstavitev te ali one rase.

Predavatelj je na kratko opisal posamezne pri nas zastopane rase. Najdalje se je pomudil pri dinarski rasi, ki je pri nas bržčas avtohtona in morda poteka od prvotnih prebivalcev tega ozemlja. Omenil je tudi zanimivo dejstvo, da kažejo nekatera ozemlja, kjer bi se splošno pričakovala razlita dinarska rasa, n. pr. v severni Srbiji, precejšnje primes orientalske (mongolske) rase. Izmed Jugoslovancev smo Slovenci najmanj dinarskega tipa, ki je najčistejši še v Albaniji in ob njenih mejah. Pri Slovencih se opaža nordijska, alpinska in mediteranska rasa, prevladujejo pa seveda mešanice vseh teh ras; tu in tam sklepamo po obrazu in laseh celo na negroidne volje.

Zanimivo predavanje so zaključile ustne besede o pravilnem razmerju med antropološko znanostjo in politiko.

Prepir in strel na svatbi

Na neki svatbi v Smledniku je prišlo v nedeljo med posestnikovim sinom Francetom Kaiserjem in 25letnim posesnikovim sinom Antonom Rozmanom do prepira. Ker sta se oba fanta že dalje časa mrzila, in sicer zaradi nekega dekleta, je postal prepri kmalu opasen. Fanta sta si skočila v lase in se jela sprva obdelovati s pesmi. Nonadoma pa je Kaiser potegnil iz žepa samokres ter ustrelil proti nasprotniku, ki se je z boleškim krikom zgrudil na tla. Krogla ga je zadela v trebuh.

Rozmana so naslednje jutro prepeljali v ljubljansko bolnico ter je njegovo stanje skrajno kritično. Napadač pa so orožniki še istega večera aretirali ter ga naslednji dan odvedli v zapore ljubljanskega deželne sodišča.

70.000 gladujočih

Iz Mostarja poročajo: Akcija za razdelitev hrane gladujočim v Hercegovini, ki jo je organiziral odbor mostarske oblasti skupščine, je zaključena. Za milijon dinarjev, ki jih je kot prvo pomoč gladujočim določila vlada, je oblastni odbor nabavil 26 vagonov turščice ter jo razdelil, kolikor pa je ostalo gotovine, je istotako poklonil posameznim siromakom. Povprečno je oblastni odbor v Hercegovini razdelil posameznim osebam po 4 kg turščice. Te dni prispe še 18 vagonov turščice, ki jo je poslala zagrebška oblastna skupščina.

Delegati Rdečega križa v Mostarju so prepotovali vse srece in ugotavljajo v svojem poročilu, da je stanje med prebivalstvom več kakor kritično. Našli so hiše, kjer kmetje ne premorejo niti grama moke ali žita ter se hranijo samo s s korenjem. Najstrašnejše je stanje v bilečkem in v ljubuškem srezu. Tu nimajo kmetovalci niti semenskega žita za pomlad. V ljubuškem srezu zatrujejo gladujoči kmetovalci, da ne bi potrebovali pomoči, ako bi jim uprava monopolov dovolila neomejeno sajenje

Danes prvič v Ljubljani!

Oba dela naenkrat

— 16 dejanj! —

monumentalnega nemško-francoskega vola filma po romanu Pavla Fvala:

Grbec

ali Vitez Lagardere

V glavni vlogi cvet francoske filmske umetnosti Claude France, znana francoska lepotica, ki se je pred kratkim v Parizu zastupila in Nilda Duplessy, Gaston Jacquet itd. Velefilm iz najbujnejših dni zgodovine. — Silno delo. — Lepi igralci. — Razkošne inscenacije. — Aurora de Caylus (Claude France) prekrasna plemkinja. — Tajna ljubezen. — Otrok. — Črne duše. — Umor. — Strašna noč — otrok ukraden. Po 18. letih — Pariz v spekulaciji. — Akcija je namesto denar. — Skrivnostni grbec — dvorni norec. — Veliki ples v palači regenta Francije Filipa Orleanskega. — Dvoboj na življenje in smrt — Podtaknjena za lepo princezino. — Razkrinkan podoba morilec

Vsled ogromne dolžine filma danes samo tri predstave:

ob pol 5., četrt na 8., četrt na 10.

Pomnoženi orkester! — Cene navadno

Telefon 2730. Kino »Dvor«.

tobaka. V splošnem zatrujejo prebivalci Hercegovine, da ne potrebujejo ničesar drugega, kakor da se jim prekrbi delo vsaj z malenkostnim zaslužkom.

Odbor Rdečega križa v Mostarju je proučeval sezname vseh onih, ki nujno potrebujejo pomoč. Seznane so sestavili krajevni odbori Rdečega križa, skupno s sreskimi poglavarstvi. Glasom teh seznamov strada v Hercegovini 14 tisoč duš s približno 70 tisoč osebami (vsega skupaj pa je v Hercegovini 50 tisoč duš). Med njimi so takšne družine, ki jim zares grozi smrt gladovanja, ako pomoč ne bo pravočasna. V Mostarju samem gladije 2650 oseb in so le redki med njimi, ki vsaj vsakih 24 ur dobijo kaj pod zob.

RESTAVRACIJA »ZVEZDA«

danes

SLANIKOVA POJEDINA

Jestvine za slanično pojedino

bodo na ogled od 18. do 19.

Krvav spopad na demokratski veselici

Sin radikalskega župana ustrelil strankarskega nasprotnika.

Demokrati v Belem Potoku onkraj Beograda so na pustno nedeljo priredili svojo običajno veselico, na katero je bilo povabljen tudi večje število demokratov iz Beograda. Prišli pa so tudi nekateri radikali. Kmalu po pričetku veselice je prišlo do prepira med dvema radikaloma in nekaterimi demokrati, ki niti v zabavni družini niso mogli brzdati strankarskih strasti.

Med radikali je bil najbolj rabljen mladi Selimir Gavrilović, sin sedanjega radikalskega župana v Belem Potoku. Kakor pripovedujejo očividci, je začel psovati vse križem in je klevetal tudi šefa demokratske stranke Ljubo Davidovića. Drano obnašanje mladega prenapetega je seveda revoltiralo vse demokrate, ki so se zakadili vanj z namenom, da ga vržejo iz lokala. V bojazni, da ga razjarjeni kmetje ne bi potolčili, se je Selimir umaknil k steni, potegnil samokres in ustrelil v Ivana Ilčica, ki je stal tik pred njim. Strel, ki je Ilčica pogodil v levo stran prsi, je bil smrtonosen. Nesrečni Ilčič se je takoj zgrudil in v kratkih hipih izdihnil. Ko je Gavrilović uvidel svoje strašno dejanje, je ves bled in prepreden odvrget samokres, sklenil roke in morno dopustil, da so ga zvezali in odgnali v zapor.

O tragičnem dogodku je bil takoj obveščen sreski poglavar, ki je uvedel preiskavo. Pri zaslišanju je Gavrilović priznal svoje dejanje, izgovarja pa se, da je Ilčica ustrelil v silobramu, češ: »Če ne bi bil tam ubil njega, bi bili oni mene. Za ostro spopad, ki je zopet nov dokaz velike napetosti med radikali in demokrati, je tudi v Beogradu vzbudil mnogo razburjenja.

Kulturni pregled

Ljubljanska drama

Sreda, 22. Zaprto.
Četrtek, 23. »Hamlet«. Gostuje gosp. Edvard Kohout, član Narodnega divadla v Pragi. Izven.

Ljubljanska opera.

Sreda, 22. »Marta«. A.
Četrtek, 23. Zaprto.

Mariborsko gledališče

Sreda, 22. »Dobri vojak Šek«. C.
Četrtek, 23. »Manons«. D. Kuponi.

Izprememba v ljubljanski operi. Abonente reda A opozarjamo, da imajo nocoj, v sredo, v operi za svoj abonma »Marta« z gg. Davidovo, Medvedovo, Betetom, Banovcem, Jankom in Perkom v glavnih vlogah. Izprememba se je izvršila zaradi zamenjave dramskega repertoarja.

Prihodnja premijera v ljubljanski drami bo komedija »Sestrične iz Varšave« v režiji gosp. ravnatelja Golie.

Izprememba mariborskega gledališkega repertoarja. Ker ge. Mitrovičevi ni moglo priti v sredo gostoval, se je repertoar izpremenil v toliko, da se uprizarji v sredo nametu »Plesa v maskah« nad vse zabavna komedija »Dobri vojak Šek«. Abonma C ostane.

„Hamlet“ z Edvardom Kohoutom v ljubljanski drami

Kakor poročamo na drugem mestu, se je za sredo napovedano gostovanje praškega igralca gosp. E. Kohouta v »Hamletu« preložilo za en dan, t. j. na četrtek. Gledališka uprava je prav storila, da je glede na lokalne razmere nekoliko nerodno določeni datum popravila. Že pred leti so nekateri izvenljubljanski listi kvalitetno neprilazno registrirali trditve nekega ljubljanskega lista, da je Shakespeare v »Hamletu« postal v Ljubljani slovenska ljudska drama. In zares: Ljubljana je svojega »Hamleta« vzljubila. Nadejamo se, da bodo številni prijatelji te večno lepe klasične mojstrovine napolnili gledališče tudi tokrat, ko se bo predstavil v naslovnih vlogi eden najodličnejših praških terapev, član reprezentativnega »Narodnega divadla« v Pragi gosp. Edvard Kohout. Gre za igralca visokih kvalit, iz dobre šole, ki bo pokazal poleg svojega individualnega podajanja Hamleta tudi višino češkega odškega ustvarjanja. Kakor je bil naš ljubljanski Hamlet gosp. Rogoz sprejel v Pragi z lepo pozornostjo, tako pokažimo topol gosp. Kohoutu, da se zavzema tradicionalnih kulturnih vez, ki so že v časih Prešerna in Celakovskega družile Ljubljano in Prago in

ki nam lahko koristijo tudi v današnjih razmerah.

Za četrtkov obisk »Hamleta« ne bo veljal marsikak izgovor, ki bi se utegnil staviti za sredo. Tako je tedaj ustrezno vsem, ki hočejo spoznati enega izmed predstavitev sedanje češke dramske umetnosti.

V mojem večeršnjem poročilu o koncertu rumunskega pevskega zbora Cantarea Romaniei je stavec v naglici zamenjal »predbahovsko dobo« s »predbalkansko«.

R. A.

Novo gledališče v Beogradu. Zabeležili smo že, da namerava dramatik Branislav Nušić otvoriti v Beogradu novo gledališče, ki bi uprizarjalo manjše dramske komade. Te dni pa sta dobila bivša osješka igralca Stjepan Dobrić in Evka Mikulić koncesijo za še eno gledališče mimo že obstoječih ali pripravljajočih se v Beogradu. Le-to bo uprizarjalo samo opere in bo tako tekmovalo z operno skupino bivšega tajnika osješkega gledališča Vesnića.

Gostovanje praškega igralca gosp. Kohouta preloženo na četrtek. Na željo, ki se je izrazila z več strani, se je gostovanje odličnega praškega igralca gosp. Kohouta, ki bi imelo biti nocoj v ljubljanski drami, preložilo na jutri, t. j. četrtek, dne 23. t. m. Opozarjamo občinstvo, da za sredo kupljene vstopnice veljajo za četrtkovo predstavo. V sredo bo drama zaprta.

Naprei TOM MIX

Razbojniki na ekspres

TOM MIX je v tem pustolovnem filmu gibčen kakor kača, hraber kot lev, podjeten kot orol in baw ben kot volk.
TOM MIX ustavi ekspresni vlak.
TOM MIX reši devojko.
TOM MIX lomi pečino.
TOM MIX skače iz pečine na ekspres.
TOM MIX meče razbojnika z ekspresa.
TOM MIX obvlada deset banditov, itd. itd.

Premijera danes ob: 4., pol 6., pol 8. in 9.

ELITNI KINO MATICA

Telefon 2124.

Naši kraji in ljudje

Dr. Ivan Lovrenčič 50-letnik

Danes preteče 50 let, odkar se je rodil na samotni kmetiji v Oplenici pri vasi Zamostec, občina Sodražica, dr. Ivan Lovrenčič, odvetnik in dolgoletni predsednik Slovenskega lovskega društva.

Lepi domači kraji, posebno pa velike hoste rabinjske doline so mu že v zgodnji mladosti šepetale prijetne bajke, kar je bilo povod, da je v deških letih prijel za pero in napisal marsikakšno prijetno povestico za »Vrtec«, »Rodoljuba« itd. Kot tak se je udeleževal tudi v »Zadrugi«, v družbi naših slovenskih literatov Zupančiča, Kettefa, Murma itd.

Ker je bil njegov oče strasten lovec in je imel tudi Ivan priliko loviti že kot dijak, je vstopil zgodaj v zeleno bratovščino, kateri je posvetil v kasnejši dobi vso svojo pozornost in dosegel prav lepe uspehe, naj se bo na sportno lovskem, kakor tudi na lovsko gospodarskem polju.

Mnogo je pripomogel, da je prišla nekdanja stara kranjska lovska organizacija, v kateri je bila po večini zastopana nemška gospoda, v slovenske roke in je bil tudi soustanovnik Slovenskega lovskega društva, ki ga je že v letu 1910 izvolilo za svojega predsednika.

Kot dober govornik in lovski pisatelj je načeloval zelo spretno slovenski lovski organizaciji, katere člani mu v veliki meri dolgujejo zahvalo, da se je slovensko lovstvo dvignilo na tako visoko stopnjo, da prednjači vsemu lovstvu naše države ter prav nič ne zaostaja za organiziranim lovstvom drugih evropskih držav. Vsem čestitkam jubilarja g. dr. Lovrenčiču se pridružujemo tudi mi z željo: Se na mnoga leta!

Gorenjska pisma

Kako se smučarstvo na Gorenjskem razvija v ljudski sport.

Smučarstvo se posebno na Gorenjskem razvija v pravi ljudski sport. Iz mnogih pisem, ki jih prejmemo iz raznih krajev, lahko sklepamo, da se naše preprosto ljudstvo bolj in bolj loteva zimskega razvedrila v prosti naravi ter si krepki zdravje in vedri dušo. Prej ob strani stoječi, ki jim moderen napredek neče hitro v možgane, se sami pripravljajo, da jih mladina ne prehititi, dasi jih je v resnici že pustila za seboj. Veselje je gledati v posameznih gorenjskih vaseh vrvenje mladine zlasti v jutranjih urah, ko se pomikajo cele čete zdravja žarečih otrok proti solni — vse na »dilekah«. Zvečer pa vežbajo še oni, ki jih čez dan zadržuje delo. Namesto nedeljskega popivanja se združujejo kmečki fantje na prostem polju in prirejajo smuške tekme. Vaško življenje na Gorenjskem dobiva povsem drugo nedeljsko bco.

Doslej, žal, letošnja zima ni bila preveč naklonjena, sedaj pa je na Gorenjskem izloren sneg in vse hiti, da ne zamudi veselja v prosti naravi. Zelo značilni za razvoj smučarstva kot ljudskega sporta sta bili v nedeljo naslednje dve tekmi:

Sokol v Mojstrani je priredil smuško tekmo za članstvo in naraščal. Tekma se je končala z zelo ugodnim rezultatom. Proga za članstvo je bila dolga 12 km. Kot prvi v tekmi je izšel br. Miha Klančnik, ki je dosegel na cilj v času 1:54, drugi za njim pa Daniel Mandelj v 1:33. Tekme se je udeležilo 7 članov. Izven konkurence se je udeležilo 13 smučarjev, med njimi tudi vojaški

graničarji. Prvak izven konkurence, podnarodnik Ivan Damjanovič, je prevozil progo v 1:45. Naravnost presenetljiva je bila tekma naraščaja. Proga 4 in pol km so prevozili v 30 minutah. Smužne razmere za smuko so bile izborne. Pričakovalo se je, da se bodo sosednja bratska društva udeležila tekme izven konkurence, toda zaenkrat, žal, ni bil odziva. Zeleti pa je, da se sedanje dobre snežne razmere za smuko še izkoristijo. Organizirala naj bi se župna ali vsaj okrajna smuška tekma. Članstvo v Mojstrani je na razpolago z vsemi svojimi močmi.

Drugo pismo, ki smo ga prejeli iz Tržiča, se glasi: Smučarska tekma z zeleniškega sedla do cerkva sv. Ane je v nedeljo privabila 20 mladih tekmovalcev in veliko število gledalcev. Dan je bil zelo lep, smuka pa dosti slaba, mestoma prav ledena, tako da je bila tekma prav težavna. Kot prvi je prišel na cilj g. Rupert Suk iz Tržiča, in sicer v času 12 m in 6 in pol sek. Temu je bil tik za petami g. Joško Zaletež in še Avgust Primožič ml., ki sta bila samo par sekund narazen. Tekmo je vodil član Jugosl. sport. saveza g. Tavčar in se je izvršila v najlepšem redu in na splošno zadovoljstvo. Po tekmi so se v šoli pri Sv. Ani razdelila priznanja in častno darilo tržičke občine. V šolski sobi se je nabralo mnogo občinstva, ki je z največjim zanimanjem sledilo obnavi tekmovalnih časov in zmagovalce pozdravilo z živahnimi ploskanjem. V imenu tržičke mestne občine je izročil častno darilo, bronastega smučarja, zmagovalcu Suku g. ravnatelj Lajovic, ki se je vsem udeležencem v imenu občine iskreno zahvalil za udeležbo in propagando naših prelepih krajev.

Kar se je pri tej tekmi splošno obsojalo, je dejstvo čudnega postopanja graščičke uprave, ki sistematično prepoveduje poset Zelenice in Begunjske. Tu bodo morali SPD, občina lovske društvo in vsi pokli-

cani faktorji skupno nastopiti za naše stare pravice, da je dostop na vse naše planine svoboden, da so one naša skupna posest in da jih smemo posejati po svojih mili volji. Vendar tudi to ni spravilo tekmovalcev v slabo voljo. Po razdelitvi se je pri Ankeletu razvila animirana zabava, dokler ni prišel čas odhoda na vlak. Odkar ima Tržič krasno avtobusno zvezo med Ankeletom in kolodvorom, prihaja v naše kraje še enkrat več ljudi, kajti ena ura hoda se takole po nedejski turi presneto na zobe prijemlje. Tako pa smo v petih minutah na kolodvoru in stvar je v najlepšem redu. Vrli smučarjem, med katerimi je bil celo zastopnik Zagrebčanov, pa želimo še veliko snega in dobro smuko!

Pustna nedelja je letos posebno na tržičke planine zvalila mnogo obiskovalcev. Na Kočah je bilo mnogo gostov, ki so imeli krasen dan in največje zadoščenje. Koški oskrbnik Ivan si je izbral družico Marijo Megličevico iz Doline in lo pripeljal v svoje kraljestvo, držeč se načela, da človeku ni dobro samemu biti. Želimo mu vso srečo!

Občni zbor Državne krajevnega zaščite dece in mladine v Celju

V četrtek 16. t. m. se je vršil občni zbor Državne krajevnega zaščite dece in mladine v Celju, ki stopa v 21 leto svojega obstoja in delovanja. Občni zbor je otvoril predsednik g. Joško Bizjak iz talniškega poročila, ki ga je podal g. Janko Kramer, posnemamo, da se je delokrog društva v preteklem poslovnem letu precej skrčil, ker je država izostala s svojo občajno podporo. Znatne podpore pa so darovale: celjska mestna in okoliška občina. Ljudska posojilnica. Celjska posojilnica. Južno-štajer-

Kostimirani malčki na nedeljski prireditvi »Atene«

Z otroške pustne zabave »Atene«

(Glej na 6. strani.)

Kulturni pregled

Ljubljanska drama

Sreda, 22. Zaprtlo.
Četrtek, 23. »Hamlet«. Gostuje gosp. Edvard Kohout, član Narodnega divadla v Pragi. Izven.

Ljubljanska opera.

Sreda, 22. »Marta«. A.
Četrtek, 23. Zaprtlo.

Mariborsko gledališče

Sreda, 22. »Dobri vojak Švejk«. C.
Četrtek, 23. »Manon«. D. Kuponi.

Izprememba v ljubljanski operi. Abonent reda A opozarjamo, da imajo nocoj, v sredo, v operi za svoj abonma »Marta« z gg. Davidovo, Medvedovo, Belettom, Banovcem, Jankom in Perkom v glavnih vlogah. Izprememba se je izvršila zaradi zamenjave dramskega repertoarja.

Prihodnja premijera v ljubljanski drami bo komedija »Sestrične iz Varšave« v režiji gosp. ravnatelja Golie.

Izprememba mariborskega gledališkega repertoarja. Ker ge. Mitrovičevi ni moglo priti v sredo gostovat, se je repertoar izpremenil v toliko, da se uprizori v sredo nameru »Plesa v maskah« nad vse zabavno komedijo »Dobri vojak Švejk«. Abonma C ostane.

„Hamlet“ z Edvardom Kohoutom v ljubljanski drami

Kakor poročamo na drugem mestu, se je za sredo napovedano gostovanje praškega igralca gosp. E. Kohouta v »Hamletu« preložilo za en dan, t. j. na četrtek. Gledališka uprava je prav storila, da je glede na lokalne razmere nekoliko nerodno določeni datum popravila. Ze pred leti so nekateri izvenljubljanski listi nekam neprijazno registrirali trditve nekega ljubljanskega lista, da je Shakespearejev »Hamlet« postal v Ljubljani slovenska ljudska drama. In zares: Ljubljana je svojega »Hamleta« vzljubila. Nadejamo se, da bodo številni prijatelji te večno lepe klasične mojstrovine napolnili gledališče tudi tokrat, ko se bo predstavil v naslovni ulozi eden najodličnejših praških igralcev, član reprezentativnega »Narodnega divadla« v Pragi gosp. Edvard Kohout. Gre za igralca visokih kvalitit, iz dobre šole, ki bo pokazal poleg svojega individualnega podajanja Hamleta tudi višino češkega dramskega ustvarjanja. Kakor je bil naš ljubljanski Hamlet gosp. Rogoz sprejel v Pragi z lepo pozornostjo, tako pokažimo toplot gosp. Kohoutu, da se zavedamo tradicionalnih kulturnih vezi, ki so že v časih Prešerna in Celakovskega družile Ljubljano in Prago in

ki nam lahko koristijo tudi v današnjih razmerah.

Za četrtkov obisk »Hamleta« ne bo veljal marsikak izgovor, ki bi se ugnel stavitil za sredo. Tako je tedaj ustrezno vsem, ki hočejo spoznati enega izmed predstaviteljev sedanje češke dramske umetnosti.

V mojem večeršnjem poročilu o koncertu rumunskega pevskega zbora Cantarea Romaniei je stavec v naglici zamenjal »predbahovsko dobo« s »predbalkansko«. R. A.

Novo gledališče v Beogradu. Zabeležili smo že, da namerava dramatik Branislav Nušić otvoriti v Beogradu novo gledališče, ki bi uprizarjalo manjše dramske komade. Te dni pa sta dobila bivša osijejska igralca Stjepan Dobrić in Evka Mikulić koncesijo za še eno gledališče mimo že obstoječih ali pripravljajočih se v Beogradu. Le-to bo uprizarjalo samo opere in bo tako tekmovalo z operetno skupino bivšega tajnika osijejskega gledališča Vesniča.

Gostovanje praškega igralca gosp. Kohouta preloženo na četrtek. Na željo, ki se je izrazila z več strani, so se gostovanje odličnega praškega igralca gosp. Kohouta, ki bi imelo biti nocoj v ljubljanski drami, preložilo na jutri, t. j. četrtek, dne 23. t. m. Opozorjamo občinstvo, da za sredo kupljene vstopnice veljajo za četrtkovo predstavo. V sredo bo drama zaprta.

ška hranilnica, Mestna hranilnica, Hranilnica »Lasten dom« in okrajni zastop.

Blagajniško poročilo je podala šolska upravitelja gđ. Ivanka Zupančičeva. Iz njega je bilo razvidno, da je društvo vršilo obsežno karitativno delo. Tako je n. pr. ob priliki božičnice razdelilo med revne šolarje celjskih osnovnih šol 21.000 Din. Po referatu revizorja računov računskega svetnika g. Kalana, ki je izjavil, da je našel blagajniške knjige v najlepšem redu, je bil podeljen blagajničarka soglasno absolutorij s pohvalo.

Pri volitvah je bil izvoljen naslednji odbor: predsednik šolski upravitelj g. Joško Bizjak, podpredsednica ga. Ela Kalanova, tajnik učitelj g. Janko Kramer, blagajničarka šolska upravitelja gđ. Ivanka Zupančičeva, odborniki: ga. Logarjeva, g. Riko Pestevšek, g. Josip Jagodič, namestnica ga. Filipičeva; preglednika računov računski svetnik Kalan in šolski upravitelj Fran Voglar.

O rasah v Jugoslaviji

V petek zvečer je v balkonski dvorani univerze predaval g. dr. Božo Škerli o rasah v Jugoslaviji s posebnim ozirom na dinarsko raso. Predavanje, prirejeno pod okriljem Geografskega društva, je bilo nadaljevanje prvega splošnega predavanja o vprašanju ras, ki je o njem naš list že poročal.

V tričetrturh izvajanjih se je mladi znanstvenik dotaknil vseh poglavitnejših problemov, ki jih rešuje antropologija na ozemlju naše države. Čeprav se posamezni antropologi sami razhajajo glede števila in razdelitve ras, vendar meni predavatelj, da lahko govorimo o petih rasnih tipih, ki se pojavljajo pri nas. Kakor vsa Evropa, smo tudi mi rasno močno izpremešani. Tako so pri nas zastopane nordijska, mediteranska, alpinska, dinarska in orientalska rasa; krizanje pa je tako izpremešalo posamezne znake, da je kar malo čistih predstavitev te ali one rase.

Predavatelj je na kratko opisal posamezne, pri nas zastopane rase. Naidalje se je pomudil pri dinarski rasli, ki je pri nas bržčas avtohtona in morda poteka od prvotnih prebivalcev tega ozemlja. Omenil je tudi zanimivo dejstvo, da kažejo nekatera ozemlja, kjer bi se splošno pričakovala izrazita dinarska rasa, n. pr. v severni Srbiji, precejšnje primesi orientalske (mongolske) rase. Izmed Jugoslovancev smo Slovenci najmanj dinarskega tipa, ki je najšteviljši še v Albaniji in ob njenih mejah. Pri Slovencih se opaža nordijska, alpinska in mediteranska rasa, prevladujejo pa seveda mešanici vseh teh ras; tu in tam sklepamo po obrazu in laseh celo na negroidne vplive.

Zanimivo predavanje so zaključile ustne besede o pravilnem razmerju med antropološko znanostjo in politiko.

Prepir in strel na svatbi

Na neki svatbi v Smedniku je prišlo v nedeljo med posestnikom sinom Francetom Kaiserjem in 25letnim posesnikom sinom Antonom Rozmanom do prepira. Ker sta se oba fanta že dalje časa mrzila, in sicer zaradi nekega dekleta, je postal prepri kmalu opasen. Fanta sta si skočila v lase in se jela sprva obdelovati s pesmi. Nenadoma pa je Kaiser potegnil iz žepa samokres ter ustrelil proti nasprotniku, ki se je z bolestim krikom zgrudil na tla. Krogla ga je zadela v trebuh.

Rozmana so naslednje jutro prepehali v ljubljansko bolnico ter je njegovo stanje skrajno kritično. Napadalec pa so orožniki še istega večera aretirali ter ga naslednji dan odvedli v zapore ljubljanskega deželnega sodišča.

70.000 gladu oči

Iz Mostarja poročajo: Akcija za razdelitev hrane gladujočim v Hercegovini, ki jo je organiziral odbor mostarske občinske skupščine, je zaključena. Za milijon dinarjev, ki jih je kot prvo pomoč gladujočim določila vlada, je občinski odbor nabavil 26 vagonov turščice ter jo razdelil, kolikor pa je ostalo gotovine, je istotako poklonil posameznim siromakom. Povprečno je občinski odbor v Hercegovini razdelil posameznim osebam po 4 kg turščice. Te dni prispe še 18 vagonov turščice, ki jo je poslala zagrebska občinska skupščina.

Delegati Rdečega križa v Mostarju so prepotovali vse srece in ugotavljajo v svojem poročilu, da je stanje med prebivalstvom več kakor kritično. Našli so hiše, kjer kmetje ne premorejo niti grama moka ali žita ter se hranijo samo še s korenjem. Najstrašnejše je stanje v bilečkem in v ljubuskem srezu. Tu nimajo kmetovalci niti semenskega žita za pomlad. V ljubuskem srezu zatrjujejo gladujoči kmetovalci, da ne bi potrebovali pomoči, ako bi jim uprva monopolov dovolila neomejeno sajenje

Danes prvič v Ljubljani

Oba dela naenkrat

— 16 dejanj —

monumentalnega nemško-francoskega vojnega filma po romanu Pavla Févala:

Grbec

ali Vitez Lagardere

V glavni vlogi cvet francoske filmaške umetnosti Claude France, znana francoska lepota, ki se je pred kratkim v Parizu zastopila in Nilda Duplessy, Gaston Lacquet itd. Velefilm iz najbujnejših dni zgodovine. — Silno delo. — Lepi igralci. — Razkošne inscenacije. — Aurora de Caylus (Claude France) prekrasna plemkinja. — Tajna ljubezen. — Otrok. — Črne duše. — Umor. — Strašna noč — otrok ukraden. — Po 18 letih — Pariz v spekulaciji. — Akcijske namesto denar. — Skrivnostni grbec — dvorni norec. — Veliki ples v palači Regency — Francije Filipa Orleanskega. — Dvoboji — življenje in smrt — Podtaknjena za lepo princezino. — Razkrinkan podoben morilec

Vsled ogromne dolžine filma danes samo tri predstave:

ob pol 5., četrta na 8., četrta na 10.

Pomnoženi orkester! — Cene navadno

Telefon 2730. Kino »Dvor«.

tobaka. V splošnem zatrjujejo prebivalci Hercegovine, da ne potrebujejo ničesar drugega, kakor da se jim preskrbi dolo vsaj z malenkostnim zaslužkom.

Odbor Rdečega križa v Mostarju je prejel sezname vseh onih, ki nujno potrebujejo pomoč. Seznane so sestavili krajevni odbori Rdečega križa, skupno s sreskimi poglavstvi. Glasom teh seznamov strada v Hercegovini 14 tisoč duš in približno 70 tisoč osebami (vsega skupaj pa je v Hercegovini 50 tisoč duš). Med njimi so takšne družine, ki jim zares grozi smrt gladovanja, ako pomoč ne bo pravočasna. V Mostarju samem gladije 2650 oseb in so le redki med njimi, ki vsaj vsakih 24 ur dobijo kaj pod zob.

RESTAVRACIJA »ZVEZDA«

danes

SLANIKOVA POJEDINA

Javljiva za slaničovo pojedino

bodo na ogled od 18. do 19.

Krvav spopad na demokratski veselici

Sin radikalnega župana ustrelil strankarskega nasprotnika.

Demokrati v Belem Potoku onkraj Beograda so na pustno nedeljo priredili svojo občajno veselico, na katero je bilo povabljen tudi večje število demokratov iz Beograda. Prišli pa so tudi nekateri radikali. Kmalu po pričetku veselice je prišlo do prepira med dvema radikaloma in nekaterimi demokrati, ki niti v zabavni družini niso mogli brzdati strankarskih strasti.

Med radikali je bil najbolj rabižaten mlad Selimir Gavrilović, sin sedanjega radikalnega župana v Belem Potoku. Kakor pripovedujejo očitvidci, je začel psovati vse križem in je klevetal tudi šefa demokratske stranke Ljubo Davidovića. Drano obnašanje mladega prenapetega je seveda revoltilo vse demokrate, ki so se zakadili vanj z namenom, da ga vržejo iz lokala. V bojazni, da ga razjarjeni kmetje ne bi potokli, se je Selimir umaknil k steni, potegnil samokres in ustrelil v Ivana Ilčiča, ki je stal tik pred njim. Strel, ki je Ilčiča pogodil v levo stran prsi, je bil smrtonosen. Nesrečni Ilčič se je takoj zgrudil in v kratkih hipih izdihnil. Ko je Gavrilović uvidel svoje strašno dejanje, je ves blod in prepaden odvrgl samokres, sklenil roke in morno dopustil, da so ga zvezali in odgnali v zapor.

O tragičnem dogodku je bil takoj obveščen sreski poglavar, ki je uvedel preiskavo. Pri zaslišanju je Gavrilović priznal svoje dejanje, odgovarjal pa se, da je Ilčiča ustrelil v silobranu, češ: »Če ne bi bil jaz ubil njega, bi bili oni mene. Z ostan spopad, ki je zopet nov dokaz velike napetosti med radikali in demokrati, je tudi v Beogradu vzbudil mnogo razburjenja.

Naprei TOM MIX

Razbojniki na ekspres

TOM MIX je v tem pustolovnem filmu gibčen kakor kača, hraber kot lev, podjeten kot orol in bosen kot volk.

TOM MIX ustavi ekspresni vlak.
TOM MIX reši devojko.
TOM MIX lomi pečine.
TOM MIX skače iz počine na ekspres.
TOM MIX meče razbojnike s ekspresa.
TOM MIX obvlada deset bandtov.
itd. itd.

Premijera danes ob: 4., pol 6., pol 8. in 9.

ELITNI KINO MATICA

Telefon 2124.

Pusta smo sežgali, pokopali...

Podplati so skozi in godci imajo že žulje zadaj, žepi so prazni in postrežnica je ravno odšla s smokvino. Prečno ulico. Za mačka in slaničovo pojedino noč v Kazini bo že zalegel izkupicek, potem se pa lahko vse nehja.

Vsega sploh ne pomnim, kar je bilo pa res luštnega, pa povedati ne smem. Anu, tudi s pričami bi bila težava in z drugimi okolstavi. Tako me je zadnjič gospa Angelca povabila na čaj in me res zguncala še za eno steklenico traminca. Sama mi je zapisala svojo addresso, da ne bi pozabil ali zgrešil hišne številke, Marijin trg št. 6 sem dolgo iskal in šele policaj mi je pokazal tihilo vilo nasproti Prešernovega spomenika. Hljena hjenasta!

Plesov, sijajnih in najslajnejših, je bilo letos dosti za potrebo in še nekaj čez. Vsi so izborni uspeli, če je bilo dosti ljudi.

Sezono je otvoril ples na radio. Originalno! Samo prireditelj niso računali, da so po praznikih tudi ljudje brez dratu. Brez tega je sicer mogoča muzika iz Rima in Berlina, ples še tudi za oboje ob limonadi in malinovcu, družega pa brez dratu ni nič in nič. Ker se morala ni pritoževala, je bil zagotovljen drugače na balih redek moralni uspeh.

Takse in novi davki so zadržali male plesne prireditve, ki so bile še lani po vseh gostinjah. Na njih se je ljubljanski dan pozabaval brez fraka in vstopnic. Izgubo čutijo samo vinogradniki, najzanesljivejši volilci gospodov oblačinskih poslanev, ki so pogrnili te davke. Na teh domačih balih se je namreč stičilo največ vina — letos pa nič. Ni bilo ne veselje in ne taks.

Pa tudi drugače se na predpustnih prireditvah v primeri z nekdanjimi plesi le zelo, zelo malo potroši alkoholnih pijač. Mladina pleše in smatra ples za sport ter ne pije, stari kampakci pa raje gredo v mirnejše kotičke, kjer do polnoči opravijo svoj pensum. Sem in tja je bil že še kdo ali katera malo na cek, ker to lepim damam tudi prav dobro stoji, ali po vseh pravih tridih pa ni bilo skoro nič na plesih. Zato tudi ni bilo nikjer škandalov in nekdanjih obilnatih surovosti. Ljubljana postaja treznejša in finejša ter se bo prav kmalu privadila na čaj in prijetno kramljanje ob njem.

Ne zamerite, ali malo morale spada k pepelnici. Jo prinese že sam maček. Tudi trdne sklepe, da se poboljšamo. Sevé, da jih maček tudi vzame.

Kako v predpustu hiti življenje! Veliki trgovski in reprezentančni univerzitetni bal, ples »Jadranske straže« v narodnih nošah in slovanski ples so že skoraj pozabljeni. Dosti je dam, ki se še komaj spominjajo, v kakoli toaleti so na prvem slavilu triumfe in vzbujale na drugem občudovanje, na tretjem pa zavist. Tudi svetovska beseda, edini bal, ki se ga v večjem številu udeležuje oficirski zbor s svojimi damami, je že daleč v preteklosti.

Vsi ti elitni bali so bili zelo elegantni, kakor še nobeno leto prej, a tudi vsi precej hladni. Bolj živahni so bili planinski ples in razne stanovske prireditve, kjer se zabavajo posamezni sloji nepristiljeno v ožjem krogu, znanci med znanci. Zato so bile plesne zabave obrtnikov, mestnih in drugih uslužbenec, tipografov, natakarjev i. dr. tako animirane in so se tudi vsi udeleženci tako dobro počutili na njih. Bilo pa ni letos nekdanjega slavnega bala tobačnih delavcev in delavk in pa patriarhalno slavnostnega gasilskega bala z loterijo in dragocenimi dobrotami, ki so leta in leta vračali na ta ples, dokler se niso razbili in našli pokoj na smetišču.

Na največjem in najveselejšem stanovskem plesu, na — skoraj bi rekel — častitljivem meščanskem balu ljubljanskih mesarskih pomočnikov se gotovo vrte še zdaj, ko jim hitre raznašalke prinesejo na Tabor današnje »Jutro«. Tu podaja stara in trdna ljubljanska ofert roko charlestonu — velikemu, novemu svetu in njega zahtevam, ki se jim naši vedno napredni mesarji znajo prilagoditi tako hitro. Tu vlada še pristna židana volja in neukročeni zlati humor!

Tam vrte še polko, mazurko in bolcar zajetni pari, ki še ne poznajo zastavljalnice in eksekutorja. In ata podžupan svojim someščanom ponosno razkazuje Tabor, ki so ga mu pomagali postaviti, ker ve, da ne bodo umazani, če bo še kaj treba.

Ata podžupan na mesarskem balu na Taboru

Plesi in bali so prav lepi in imenitni, ali pustno veselje doseže svoj vrhunec šele na redutah in maskeradah. Rezervirani so jim zadnji dnevi predpusta ali pa sam praznik Pusta. Karnevala ali Kurenta.

Zamera gori ali dol, povedati pa vendarle moram, da Kranjci ne spravijo take maskerade skupaj kakor Primorci. No, maskerade z žido in žametom, cvičkom in krofi ter rodoljubnim krokom so se tudi v stari Ljubljani obnesle, ali reduta je mogoča le pod vodstvom in s sodelovanjem živahnega in vročega primorskega temperamenta. Tam je pač doma Karneval z maskami, pri nas pa Pust s šemami.

Ta primorski ogenj je premagal celo mrtvilo bele in črne barve, ki drugače pomenita smrt in spet smrt. Riskantni poskus Primorci že nekaj let spreminjajo v velik uspeh: z barvnimi pogrebne zavoda vstvarjajo milje bakana-lijam! To mora le zdrava in vroča kri mišičaste rase iz onih krajev, kjer cvete teran in zori malvazija.

Dekoracija dvorane po načrtih arhitekta Spinčiča je bila v svoji enostavnosti monumentalna, škoda samo, da stroški niso dopustili tudi črno-belih stopnic z galerije nad estrado v dvorano, ki so se po njih vile maske na plesišče kakor hudournik v ribnično razgibano jezero.

Druga leta je bil sprevod mask parade fantastičnih oblek, šum svile in šelest skritih čipk. Pohujšanje! Letos pa samo še revija lepih, vitkih nožic in belih ramen. In vmes tudi še marsikaj prijetnega za oko. Pa še zabavljajo, da ženski svet ni dosti varčen — saj pri obleki vendar ne more biti bolj. Kaj pa hočejo v taki gneči in vročini?

Najhuje se je potilo resnobno razsodišče, komu naj prisodi odlikovanje. Lani je bilo še težko najti masko, ki bi bila res vredna priznanja, letos pa je trajalo tri ure preden so iz samih lepih in v resnici okusnih mask lahko izbrali najlepšo. Okus se je od lani tako dvignil, da je prekosil tudi najbolj optimistične nade, zato je tudi razsodišče imelo sicer lepo, vendar pa silno mučno, delikatno in hudo, hudo odgovorno delo. »Jaz sem najlepša« je popolnoma upravičeno mislila vsaka maska; potem tudi ni nič čudnega, če ni bilo brez razočaranja in malih presenečenj. Vendar pa je ogromna večina navzočih pozdravila razsodbo že do izčrpanosti izmučene žirije s splošnim priznanjem in odobravanjem. Razsodišče je po dolgotrajnem pretehtavanju in kritičnih debatah slavnostno proglasilo za najlepšo slikovito Karmen, ki jo je z neprekosljivo grandeco nosila gđ. Albina Hiti, drugo nagrado pa je prisodila rafinirani apartnosti skrajno moderni-

šala. Kakor da ne bi mogla verjeti njegovim ustom, se je ozrla vanj in prestrašeno osupnila. Drhtela je po vsem telesu, zakaj v njegovih očeh je sevalo nekaj divjega, njej nerazumljivega. Boječe je skušala izdreti roko iz njegove, toda čutila je, da je prešlaba, in solze so ji zalile oči. Zaprla jih je, da ne bi več videla teh oči, a videla jih je vendar; globoko v duši so jo peklo njegove zenice, se grozeče večale, kot da jo hočejo potegniti v svoje črne globine.

Poljub, ki jo je zasklel na ustnicah, je napovedal bolj njenemu devičnemu strahu, izsesal ga iz telesa in zapalil kri, da je zapela divjo pesem strasti.

Zbudila se je. Kakor svinec težke so bile veke in ob sencih jo je tiščalo. Prižgala je svečo in zmeden pogledala okoli sebe. Sama je bila.

Na tleh je ležala maskeradna obleka, raztrgana in polta. V sobi je bilo sopolno in dišalo je po grenkobi. Vzela je z nočne omarice ogledalo in se je ozrla vanj.

Tope, izbuljene oči, pod njimi globoke temne zareze, obraz rumenkast in posvaljkan, ustnice suhe in kakor izpite in okoli njih ostrta črta, grda navzdol zakrivljena črta.

V blazni grozi je strmela v ogledalo... ta ostudna zakrivljena črta...!

Siva in trudna je prišla izza gora — pepelnica sredi.

stičnega kostuma najelegantnejših linij, ki se je z njim ponasala gđ. Svetka Papeževa. Ker komite ni bil pripravljen na toliko estetsko dovršenost kostumov, na žalost ni določil več odlikovanj, pa je razsodišče samo čutilo dolžnost, da izrazi pohvalo in priznanje za njen bogato s črnimi nojimi peresi okrašeni srebrnočrni aranžman, razposajenemu cowboju gospodični Dagmar Šumijeve, imponantni beli Španjolki gđ. Zdenke Rodičeve, maulilvi bajaderi gđ. Ive Oreškove, tajinstveni hanumij ge. Vere dr. Lučvinkove, nad vse vitki kači gđ. Marije Mlekuževe in srčkanemu pajku gđ. Milice Škuljeve. Nagrada za najoriginalnejše skupine je bila brez debate prisojena strumnima generaloma, zaradi enostavnosti prvovrstnemu španjolskemu paru in veliki skupini kuharic-Polonie in kuharjev; prav za prav pa so zaslužile pohvalo vse skupine in vzbujale še posebno pozornost ljubke mucke. Škoda, da je že pred konkurenco izginila edina aktualna maska, ki je z mnogo duhovitosti in zgoščeno satiro imenitno poščegetala razmere pri našem teatru. Hrbet je imela prepleten iz rezki gledaliških plakatov, te pa zopet z afišami: »Odpovedano«, »Prelojeno«, »Gostovanje« itd. — za pasom pa so ji viseli prazni žepi z napisom o redukcijah, neizplačanih gažah, o davku na vstopnice in drugih prijetnostih letošnje sezone. Podobne aktualne maske, ki bičajo ali persiflirajo dnevne dogodke, drugje najbolj poživljajo predpustne prireditve, a pri nas so najredkejša prikazen. Ali niti pustne šeme nimajo več humora?

Belo-črna je pokazala tudi, da se mo-

Skupina mask »z jadranske obale« na Taboru

Na sredi ob lepem metaljčku, ki je grazično vodil sprevod mask, sedi poredna češka letoviščarka.

Najlepše maske na črno-beli reduti:

V sredini gđ. Albina Hiti kot Carmen, ki je dobila I. nagrado.

da menja in virinke ter trlice niso več najvišja zahteva modnosti, zakaj od lani so se tudi naše maske prav znatno — poredile, da nismo več gledali plesa okostnjakov temveč občudovali zapokrožene gibe zdravja in življenja. Pa ni kaj protestirati!

Kaj je pa Sokolom letos? Ali se jim je Ljubljana zamerila, da so jo vsi mahinili na potovanja in daljine izlete. Vičani, ki so najbolj nobel, so poleteli v Pariz naravnost v razbrzdani Moulin rouge. Tisti, ki so se jim pridružili, zatrjujejo, da je bilo še bolj fletno in ni bilo treba hoditi tako daleč po dobre nuke.

Sokol I. je ostal vsaj v mejah domovine in je na svojih mogočnih krilih prenesel na svoj imponantni Tabor ves čar naše jadranske obale.

Že v bučni luči prekrasnega Raba sem zadel ob vselezla malaria Dolfe, slikovito drapiraneza v belem kopalnem plašču. Skravljani življenjski umetnik je že imel izbrano družico prav v stilu: prelepo Čehinjo, ki jih je polno na našem jugu, odeto za silo v aparten kopalni plašč z rdečezelenimi jezicni-

mi papigami. In v ta trodični gozd so pozneje zaman silile opice z vseh strani. Midva z Dolfetom se na nisva sprla radi lastninskih pravic in v troje smo se složno zaverovali v občudovanje Raba. In v odkrivanje novih lepote. V daljavi očarljiv pogled na mesto, na levi v solncu se kopajoča grandiozna arhitektura palace-hotela »Prage«, na desni pa v žarkem solncu gladina Efe-mije z otočjem, ki zastira pogled, o, ne nam ven na široke morske ceste v svet, pač pa onim na oni strani zapira pohlepne poglede po naši zemlji! Po sredini pa mrak s tisoči lampijončkov razsvetljene sentimentalne južne noči. Vmes pa poigravanje zastavic v rahlem zefirju! Srca so se mečala, tajala in odpirala na stečaj. Iskati so morala zavetja v rožnem gaju intimnega bara v I. nadstropju. Nas troje se je pogreznilo v hlad podzemlja, kjer so se krepčali zagoreli junaki, mornari in letoviščarji s pristnim ognjem daimatinskih šk. lev. Ali kaj pomaga junaško srce, če pa človek zraka ni vačen. In kranjski sin Dolfe res kaj kimalu z glavico do' pokima ob lepi točaki na zeleni pergoli, oviti s trto in rožami, okrašeni z vonjem rožmarina in opomih ocar-drov. Zrak je prevzel malaria in mridva sama sva ostala. V vrvenju srčkanih mornarčkov — kaj bi pravili! Bil je pravi južni karnevalski korzo z raz-vetnim temperamentom, sladkimi prisegami in grenkimi razočaranji. Zato znajo na Taboru tudi poskrbeti. Torta prima šunka in drugo delikatno in obilno vino vseh sort pa primissima in ro' pol zastoni, kar drugje še ni v navadi na škodo prireditelja. In tako postreženi gostje tudi niso varčevali s pojava dekoracij, ki to je tako originalne zamislil br. prof. Si' ml. in umetniško izvedel njegov pomočnik Magolič ml. Oči so se napasle že na teh krasotah, ki so uspešno ustvarile prav raz-

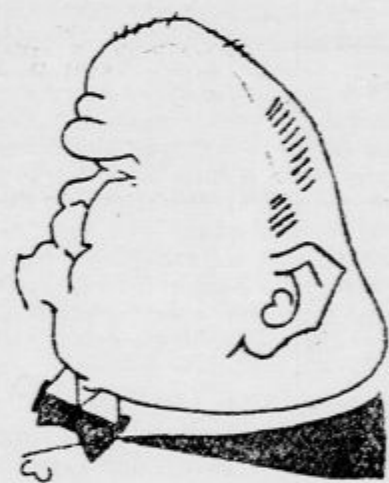

nem domu aranžiral izlet v bajno Seviljo, ki so jo obiskovalci s terase občudovali v srebrni mesečini, kakor pravilčno mesto v Tisoč in eni noči. Pisana mavriška arhitektura z balkoni, okrašenimi z najpestrejšimi franžastimi španjolskimi šali in rutami je tvorila čaroben okvir strastnemu plesu španjolskih plesalk in plesalcev, ki so jih zasledovali ljubosumni rivali-toreadorji. Nebo je bilo zastrito s šarenimi plah-tami, kakor arena ob koridi. Povsod rumena barva in rdeča, nacionalni barvi naroda plamteča krvi in nebrzdanih strasti. Balkoni so v mehki razsvetljavi lampijonov nudili zavetje zaljubljenim parom, ki so se gnetli po galerijah, stopniščih, po obeh dvoranah in v baru v razkošni radosti, da izpijejo zadnjo noč pred pepelnico čašo naslade in užitka do dna.

Bogato in efektno dekoracijo je izdelal član g. Skružni ml., ki so mu požrtvovalno pomagali za društvo navdušeni člani. Tako so z malimi stroški sami ustvarili dostojno dekoracijo za maske-rado, ki je 65. torej najstarejša v Ljubljani in je leta in leta privabila vse, kar je bilo v mestu in po deželi zavednega in naprednega.

Ni treba omenjati, da so bili ti sijajno okrašeni in spominov polni prostori tudi sinoči nabasani z najboljšo razpoloženim občinstvom.

Na drugo stran, prav v Carigrad jo je s svojimi prijatelji mahnil Sokol II., ker kazinska dvorana pač ne potrebuje nikake dekoracije, so jo okusno okrasili le s serpentinami in s silhueto orientalskega mesta za estrado v islamskem slogu. Najlepši okras lokala so bile pa smejoče se in rajajoče bajadere, ki so s plesa odšle naravnost k pepelnju. Ali lišni oče, skrbni gospod Živilci, se še vedno ni mogel oddahiti od predpustnih in pustnih naporov, ker mu srce ne pusti, da ne bi poskrbel za Karnevalom žalujočim mačkom in muckom tudi še prepotrebni zdravil.

Njegovih z vso sigurnostjo učinkujo-čih medicin pa ne bodo rabile maskice, ki so se v nedeljo popoldne vrtele in rajale na ljubki prireditvi vedno iznajdljive »Atene«. Naši mali in najmanjši so bili v svojem elementu, nu, in tudi njihovi pazljivi spremljevalci se niso mogli nagledati teh solčnih, srečnih obrazkov. Tu sta se našla pravilni kraljevič in prelepa Trnuljčica, divji Indijanec si je delil čokolado s plaho libelo, »srce iz lecta« je občudovalo nežni figurici iz meissenskega porcelana. Čvrsti Holandec je bilo zajokal, ko je svojo fajfco izgubil, posrečena »Atena-girl« se je ponosno sprehajala med zvončki, marjeticami in pozdravljala majceno lilasto zvončnico in pisani korijandoli. Holand-ka je tekala za poskočno bidermajersko damico ali za malo mucko in sladka baletka Ekica je vedno izblebetala, da je njena mala sestra prav za prav njen bratec Sašek, ta je bil pa vendar tudi srčkana baletka, saj je imel ravno tako krilce kakor poredna Ekica. In baletka-Sašek se še hudih apašev ni bal, ki so s svojimi kokeznimi prijateljicami znali tako lepo plesati. Ta drobni vseh barv, oblik in imen je gomazbol po parketu in hrustal torte in piškote, se občudoval in ogledoval ter se spet in spet sprijel v ringa-raja, da ni bilo ne konca ne kraja. O, ta mlada sreča niti ne slut, da je danes pepelnica...

Jože Nos.

Ljubo:

Pepelnica

Pustni terek — maskerada. Pieretke in harlekiti, hudički in francoske markize se sešajo po gladkem parketu in med fraki in žaketih se sučejo sladki bonbončki; bela ramena se kopljejo v prelestni svetlobi, razgreti obrazi drhtijo pod svilenimi krinkami, hudomušni in zagonetno globoki pogledi švigajo in se potapljajo v koprneče oči. Nad peštrim valom plava mehak oblaček parfumov, pomešan s prahom in z vzduhom vročih teles, se vije in spušča, draži kri, omamlja možgane in biča živce, ki so od alkohola, glasbe in plesa napeti kakor strune.

Ves večer je Tone zasledoval malo Kolombino; ni vrag, da bi mu sedaj ušla, ko se demaskirajo. Srce mu po-skoči, ko jo zagleda ob stebrih, snema-jočo si krinko. Pa — saj to je vendar Polonica, ona Polonica, ki piše pri nekem doktorju in ki je letos prvič hodila na plesne vaje. Ko je nenadoma obstal pred njo, se mu je zazdelo, da je nekaj vztrepetalo v njenem očesu. Odpeljal jo je plesat, ji kupil cvetic in sladkega likerja.

In ko sta pila v ljubkem kotičku, okrašenem in zakritem z brljanom, peneči šampanjec, jo je privel k sebi in ji je šepetal vroče, mameče besede, veliko burneje in lepše, nego jih je kdaj sil-

Zane Grey:

Železna cesta

»Hej, ali je to on?« je vprašal eden izmed gostov.
 »To je Red,« je odvrnil Hough. »Upajmo, da ne išče koga izmed gospodov.«
 Zasmejali so se, toda smeh ni bil čisto neprisiljen.
 »Povabite ga, naj igra z nami,« je rekel drugi.
 »Ne, Red ne mara kvart,« je odgovoril Hough. »In prekleto nerodno bi bilo, če bi vas zasačil na kaki slepariji.«
 Iznova so se zatopili v globokomne zapletke pokerja.
 Toda Neale se ni mogel z nerazdeljeno pozornostjo posvetiti igri. Larry je bil blizu, ves prežet in čuječ, in Neale je bilo neudobno. Ruby je stala tik zraven njega, z očmi nekam tajinstveno in lakavo uprtimi vanj, in Beauty Stantonova mu je stopila za hrbet.
 »Srečo vam prinašam, Neale,« je dejala ter položila roko na njegovo ramo.
 In res se je obrnila sreča Neale v korist. Dobil je vrsto kvart, ki so nasule predenj tak kup zlata in bankovcev, da so se gledalci kar zgnetli okoli mize. Ko je bila igra končana, je imel Neale tri tisoč dolarjev.
 »Vidite, da sem vam prinesla srečo,« mu je šepnila Beauty Stantonova na uho. In preko mize se je porogljivo in mučno smehljala Ruby.
 Kakor vidim, si se pošteno opomogel,« je zategnjeno rekel Larry, ko je Neale stopil k njemu. »Moral mi boš nekaj posoditi, dečko.«
 Neale je pogledal najprej Larryja in nato dekle. Pobesila je oči. —

62

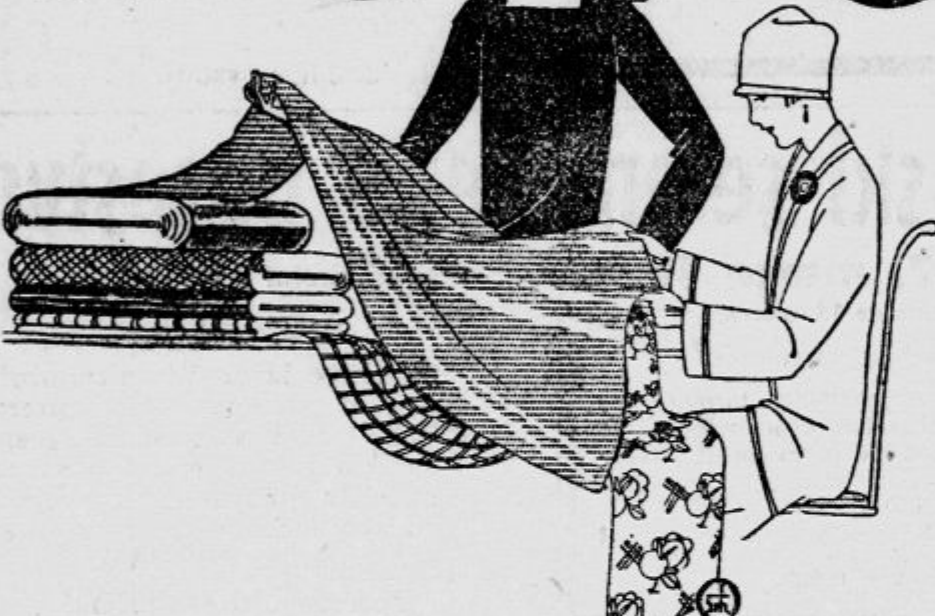
»Ruby, kakšen se vam zdi ta cowboy?« jo je vprašal.
 Dekle je molčalo.
 »Reddy, kaj misliš o tem dekletu?« je nadaljeval Neale.
 Larry je z blagim začudenjem pogledal prijatelja. »Mislim, da je bil strahovit primer ljubezni na prvi pogled,« je rekel nato.
 »Primem te za besedo!« je naglo vzkliknil Neale. »Pravkar sem priigral tri tisoč dolarjev. Dam ti jih. Ali hočeš vzeti ta denar in izginiti iz Bentona — na zapad, da začneš novo življenje?«
 »Z Ruby, mislite?« je vzkliknila Beauty Stantonova; lahna rdečica ji je ozarila blede obraz.
 »Da, z Ruby,« je brzo in trdno odvrnil Neale. »Na slaba pota si zašel. Toda mlad si. Nikoli ni prepozno. Za ta denar si lahko kupiš farmo — in začneš od kraja.«
 »Dečko, žganje ti je zlezlo v lase!« je zagodrnjal Larry.
 Dekle pa je zmajalo z glavo. »Prepozno je!« je rekla tiho. »Pojdiva, Beauty, pojdiva. Poiščiva si možkih, ki govorijo o alkoholu in o ženskah.«
 Neale je počasi iztegnil roko in jo je zadržal, ko se je obrnila, da bi odšla. Trdno ji je pogledal v oči.
 »Saj niste bojazljivka,« je dejal. »Vem, da ste hrabro dekle. Doigrati hočete svojo igro... a poštene besede vas je strah.«
 »Ne bojim se ne besede ne moža. Toda vi, dečko, ste bedak in zanešenjak.«
 »Motite se, Ruby, ni še prepozno.«
 »Prepozno je!« je vzkliknila z drhtečimi ustnicami.
 »Nikoli ni prepozno!« je odvrnil s strastnim poudarkom. »Lahko vam dokažem, da ne.«
 Molče mu je pogledala v oči. Bentonska divja Ruby je bila izginila — duh druge žene je stal pred njim.
 »Pijan si, dečko!« je zavpil Larry, trzaje se za pas; slutil je nesrečo.

»Prevečkrat sem vas nadlegoval,« je rekel Neale. »Nocoj naj bo poslednjič... Recite mi po pravici: ali vas morem iztrgati iz tega življenja?«
 Dekle je pomolčalo. Nato je vprašala, kakor bi oklevala: »Me ne? ... Kako, dečko moj?«
 »Moj predlog zastran Larryja st oodbili... Dajte, da vam poiščem dom drugje, v kaki drugideželi in pri drugih ljudeh.«
 Težko molčanje se je spustilo na nju. Okoli dekletovih ustnic je poigraval rahel drget.
 »Ne morem sprejeti,« je odgovorila. In niti besedice zahvale. Toda še nikoli ga ni bila pogledala s takimi očmi. Nato je odšla.

Ko se je Benton, mesto zajedalcev, drugo jutro predramilo, so našli Ruby mrtvo v njeni postelji.
 S silo so morali odpreti vrata. O umoru ni bilo govora. Pred smrtjo je bila uničila večino stvari, ki jih je imela v kovčegu, in se napravila v preprosto obleko, ki je še ni bila videla živa duša v te mkrāju. S čim si je vzela življenje, je bilo na prvi mah težko presoditi. Bila je samo ena iz mnogih. Že nekatero dekle iz bentonske vesele družbe je bilo ubralo to kratko pot, da bi ukanilo življenje za nadaljnje gorje.

Ko se je Neale pozno zvečer vrnil v Benton in je zvedel o tem dogodku, je bila Ruby že pokopana. V somraku je prišel iz mesta in je dolgo časa molče stal pred golim kupom peska sredi nočne tišine. Ne kamna ne križa ni bilo na njem. Spet grob brez imena! Nekdaj je bila dete s plešočimi očmi in veselim nasmeškom; morda je še utripalo kje na zemlji srce, ki je žalovalo za njo. Veter je rahlo prinašal oddaljeno bučanje: bentonsko nočno življenje se je dramilo. Pesek je curljal; prerijski volkovi so tulili; in vendar je bila vse na okoli globoka tišina. Dolgo se ni hotelo stemniti, le daleč tam v pustinji so postajale sence vsako minuto bolj mrke in črne.

NOVOSTI

za plašče
in kostume
ravnukar došle!

A. & E. Skaberne
Ljubljana, Mestni trg št. 10.

Tovarna POHIŠTVA

I. I. NAGLAS, Turiaški trg št. 6

Priloga svojo veliko zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah

SPECIJALNA MEHANIČNA DELAVNICA

za popravo vseh pisalnih, računskih, kopirnih in razmnoževalnih strojev in blagin po konkurenčni ceni
Lud. Baraga, Ljubljana, Selenburgova ul. 6/1 Telef. 2940

Sprejemem zastopnike

in prevzajem zastopstva za sir. — Dobavljam sir iz najfinišne smetane, Romadur, Dessert, Kamembert in sir zajtrk.
MLEKARNA GROSS N. SIVAC.
Bačka.

D.M.C.

Največje skladišče
AVRAM KAJON
Sarajevo — Prestolona
slednika Petra ulico 26

Rabljeni in novi
pisalni stroji najboljših znamk
po najnižjih cenah
ANT. RUD. LEGAT & Co
Maribor,
Slovenska ulica 7
Telefon 100

Tovarna salam

P. I. Klefiš

JAGODINA (Srbija)

Prvorazredne **salame**
Mortadele (specijaliteta)
Mast v sodih od 50, 100 in 200 kg
ter v pločevinastih kantah od 18-20 kg
Prekajena slanina
Tlačenka (sežeta klobasa) itd

NIZKE CENE!

Takojšnja in točna izvršitev naročil
Pošiljatev po pošti od 4½ do 20 kg ter
po železnici

Na zahtevo se pošlje cenik

Brzjavni naslov: Klefiš Jagodina.
Telef. št.: Jagodina 2.

Strokovnjak za sukno.

Trgovska hiša s suknom v Zagrebu išče resnega strokovnjaka z večletno prakso v tej stroki. Pripominjamo, da bodi spreten prodajalec, da mora eventuelno nadzirati skladišče. Prednost imajo prosilci, ki so se izučili ali dlje časa delali v podobnih hišah, kakor Mayer ali Urbanc v Ljubljani. Potrebno je znanje hrvaškega in če mogoče nemškega jezika. Pismene ponudbe z brezpogojno označbo starosti, zahtevno plače in dosedanjega delovanja na oglasni oddelek »Jutra« pod št. 777 — 2921-a.

Oglas.

Na osnovu odluke Upravnog Odbora Samostalne Monopol. Uprave MBr. 24.673 od 20. decembra 1927. g. Uprava Držav. Monopola raspisuje prvo ofertalno licitacijo za izradu šupa za smeščaj dasaka za izradu sanduka kod Fabrike Duvana u Nišu, Travniku, Banja-Luci, Sarajevu i Ljubljani.

Predračunska suma iznosi:	
Za Niš	dinara 311.584.—
Za Travnik	> 123.726.25
Za B. Luku	> 165.344.75
Za Sarajevo	> 165.344.75
Za Ljubljano	> 102.917.—

Ukupno dinara 868.916.75

Kaucija za domače podanike 5%, odn. za strane 10% od zakrughljene predračunske sume, ima se prema čl. 88 Zak. o Drž. Računovodstvu položiti na dan licitacije, a najdalje do 10 časova pre podne na kasi glavne blagajne Uprave Drž. Monopola u Be gradu.

Licitantu mogu podneti ponude za sva mesta ukupno a i za pojedina mesta zasebno.

Svaki je licitant dužan pokazati komisiji za otvaranje oferta uverenje o plaćenju porezi i preduzimačenom pravu, a po mogućstvu i uverenje o dosadanjem radu i pokazanom uspehu.

Licitacija će se održati na dan 21. februara 1928. g. u kancelariji Uprave Držav. Monopola.

Zadocneli oferti ili takvi, koji ne odgovaraju zakonskim propisima neće se uzimati u obzir.

Planovi, predračuni i uslovi mogu se videti svakog radnog dana pre podne u kancelariji Tehničkog Odsaka Uprave Držav. Monopola.

Iz kancelarije Industrijskog Odeljenja Uprave Drž. Monopola
I. M. Br. 245 od 12-1-1928. g.

Mestni pogrebni zavod

V globoki žalosti naznanjam, da je moj srčno dobri soprog, gospod

Fran Pernuš

nadprevodnik v pokoju

v ponedeljek, dne 20. l. m. po dolgi mučni bolezni, prevaden s tolažili svete vere, mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb dragoga pokojnika bo v sredo, dne 22. februara ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Kolodvorska ulica 5, na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 21. februara 1928.

FRANCIŠKA PERNUŠ, soproga

Dospeli

HARLEY DAVIDSON

MODELI 1928.

z zavoro na sprednjem kolesu, zračnim čistilom na razplinjaču, novo, popolnoma avtomatično sesalno za olje in mnogimi drugimi izboljšavami.

DOBAVA VSEH MODELOV PROMPTNA!

Tudi na 12mesečne obroke!

Vsi rezervni deli na zalogi.

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo

Tehniška komercijalna družba z o. z. Ljubljana,
TAVČARJEVA ULICA 6. — TELEFON INT. 2138.

Podzastopniki:

Ivan Leon,
ZAGREB, ugal llice in Bosanske ul.
N. Dležal,
BEOGRAD, Cara Lazara 10/IV.

Anton Pintar,
NOVI-SAD, Futeški put 4.
F. Deutsch,
SPLIT.

Razpis idejnih načrtov.

Krajni šolski odbor v Hrastniku namerava postaviti novo šolske poslopje z 12 razredi. Zato vabi g. arhitekta Slovenije, da vpošljejo do 20. marca t. l. idejne načrte v merilu 1 : 200. Določeni sta dve nagradi: I. 10.000 Din, II. 5000 Din.

Natančnejši pogoji se dobe osebnostno pri vodstvu deške osnovne šole v Hrastniku od 11. do 12., izvzemši nedelje in četrta.

Krajni šolski odbor v Hrastniku

BUGATTI

sportni avtomobili, 4cilinderski, 1 in pol lt, ter 8cilinderski, 2 lt, najnovejši modeli dospeli.

Generalno zastopstvo **O. ŽUŽEK, Ljubljana, Tavčarjeva št. 11.**

Zahvala.

Ob brezmejni žalosti, ki nas je zadela ob izgubi nepozabnega soproga, gospoda

Ignaca Feržana

pek. mojstra

se čutimo dolžni javno zahvaliti primariju celjske javne bolnice g. dr. Ivanu Reichu in sekundarju g. dr. Fleisu, ki sta stala blagopokojujku dan in noč ob strani, skušajoč ga iztrgati iz objema zle usode oziroma olajšati zadnje ure.

Zahvaljujemo se častitemu g. Slancu, ki mu je prišel nuditi zadnjo tolažbo. Prav prisrčna hvala tudi pevcem iz Smartna ob Paki letuškim, ki so se poslovali s pesmijo pri domu ter braslovškemu pevskemu krožku, ki je zapel ob grobu ganljivo žalostinko. Od pokojnika vestnega narodnjaka se je poslovil ob odprtem grobu njegov somišljenik g. Miklavžina, hvala mu! Enako srčna hvala tudi članom prost. gasiln. društva v Letušu za častno spremstvo ter vsem prijateljem in znancem, ki so prišli od blizu in daleč, da izkazejo rajnemu zadnjo čast. Iskrena zahvala tudi blagim sosedom za vsestransko pomoč v težkih dneh, enako darovalcem krasnih vencev in šopkov, vsem povrni Bog!

V Letušu, dne 20. februara 1928.

Marija Feržan, soproga
in rodbine Schweglerjeva, Feržanova, Delejeva in Oštirjeva.